

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

***

Cilt: 35 Sayı: 414 TEMMUZ 1994
(KDV DAHİL) 25.000 TL. YURTDIŞI: 10 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Taner GÜLER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: KENDİMİZE KARŞI SAMİMİ OLMALIYIZ	2
● BÜYÜK DÖNEMEÇ	5
● BİR AKIŞ: GÖRÜNEN, GERÇEK DEĞİL	6
● SAYGINLIK	7
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	8
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	8
● RUH VE KÂİNAT	9
● "YENİ ÇAĞ"IN TEMEL İLKELERİ	12
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN DUYURU	15
● UZAYSAL BİR "PSİKOLOJİK" DÖRDÜNCÜ BOYUT	16
● SPIRİTÜEL, OKÜLT VE KOZMİK TEKÂMÜL KANUNLARI	17
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN DUYURU	21
● ÇEVRE TEMİZLİĞİNDEN ÖNCE MANTAL TEMİZLİK ŞART	22
● DÜNYA DIŞI YAŞAM VE TEOZOFL	24
● VARLIĞIN BİRLİĞİ ŞUURUNA ULAŞMAK	26
● YOZLAŞMA HAKKINDA	28
● UFOLARI GİZLEYEN PERDENİN ARKASI	29
● MUCİZE ELLİ ADAM	31
● DIŞ BASINDA PSI: KARDEŞİMİN SON ZİYARETİ-ÖLEN ÇOCUK FİLMDE GÖRÜNDÜ	32
● İNSAN DOĞASINA FARKLI BİR BAKIŞ	34
● 2100 YILINDA BİR GÖRÜŞME	36
● RENKLERİN TARİHİ VE TEDAVİDEKİ ROLLERİ	38
● RUHSAL EVRİM VE ENTROPİ KAVRAMI	40
● KONFERANSLARIMIZ	41
● SÜPTİL ENERJİLER	42
● KUZEY AMERİKA KIZILDERİLİLERİNDE ŞİFACILIK	44
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: VİCDAN	47
● KİTAPLAR ARASINDA: RENKLERLE TEDAVİ	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayırımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 300.000 TL. (Öğrenciler: 240.000TL.), Yurtdışı: 120 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Her ay sizlere yazdığım mektubumu sıkılmadan, bıkmadan senelerce okudunuz; sizlerle fikir ve düşüncelerimi ve hatta duygularımı paylaşmaya çalıştım. Bu paylaşma esnasında içindeki sesi hiç sansürden geçirmeden, bütün açıklığı ile dinletme çabasını sürdürdüm. Bir şey beni hep düşündürmüştür: Sizlerden yazılı bir karşılık alamamak... Birçok fikirler ve hatta önerilerle dolu mektuplara sizlerin bir yanıt vermesini ne kadar çok isterdim.

Hiçbir konuşma ve yazı mükemmel değildir. Eksik ve hatta bazı hakikatlerle çelişen, kişisel görüşler taşıyan yanları da bulunabilir. Bu bakımdan yapıcı ve olumlu değerle eleştiriler yapmayı vazife edinmek gerekirdi. İşimiz hizmettir. Yücelere karşı olan şükranımızı onların plânına hizmet etmekle ifade edebiliriz.

Sevgili Okuyucularımdan bana mektup yazarak mükemmellik yolunda nasıl hizmet edebileceklerini, fikir ve duygularının neler olduğunu anlatmalarını rica ediyorum.

"Hizmet nedir?" meselesini konuşmamız gerekir. Ruhsal plânlardan akıp gelen "tekâmül ettirici tesirlerin" fizik plânlardaki dağılımı ve işlevlerinin düzenli bir şekilde oluşmasını sağlamak için, bu tesirlerin aktarılmasına kendi varlığını adama eylemidir.

Enkarne olan her ruh, her varlık, bilsin ya da bilmesin Yüce Ruhsal Tesirlerin aktarılmasında hizmetlidirler. Hizmetli ile vazifeli arasında fark vardır elbette. Konumuz içinde hizmetli, aldığı tesiri sadece taşır, yansıtır ya da nakleder. Vazifeli ise bu tesiri yerli yerine - zamanında nakleder. Neden naklettiğinin bilgisini almıştır. Musa ve Hızır'ın durumu gibi. Kuran'daki öyküyü hatırlarsanız, Hizmet edenle Vazifeli olanın durumlarını daha net anlamak mümkün olabilir.

Hızır'ın idrakindeki kapsam, Yüce Ruhsal Tesirlerle olan yüksek uyumundan, onların istikametinde hızla ilerleyebilmesinden türlü olaylarda gereken müdahale ve yardımı bilerek yerine getirmesinden bellidir.

Yüce Ruhsal Tesirin, fizik evrende sürekli tezahürüne araç olmak canlı varlıkların görevidir. Özellikle şuurlu varlık olarak "zeki insan" (homo sapien) bu Yüce Ruhsal Tesirlerin plân hedeflerine ulaşmasına ve işlevlerini yerine getirmesine hizmetle yükümlüdür. Bu hep böyle olmuş, olmakta ve olacaktır.

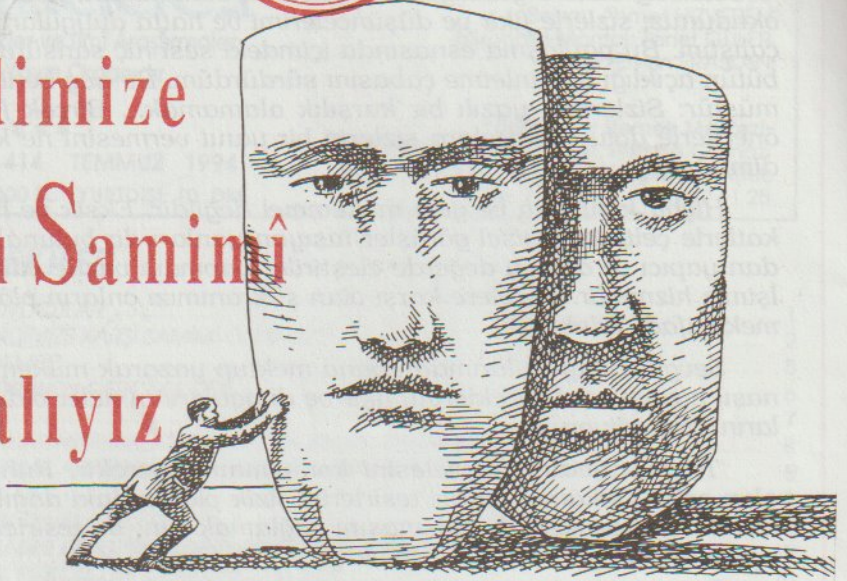
İnsanın ebediyen sürecek olan hizmeti ve ödevi Yüce Ruhsal Tesirleri kendi varlığına almak ve onları fizik evrenlere uygun hâle getirerek, fiziksel görüntüler ve hareketler hâlinde yorumlamak ve tatbik etmektir.

Her insan kendi ihtiyacı yönünde seçme özgürlüğünü kullanarak bu hizmeti hiç kesintisiz olarak yerine getirmektedir.

En büyük amaç ve mutluluk Yüce Ruhsal Tesirlerin eylemlerinde bir hizmet almaktır.

Selâm ve Sevgiler

Kendimize Karşı Samini Olmalıyız

Egomuzu güçlendirmek adına kendimize yalan söyler, kendi gözümüzü kendimiz perdeleriz. Ancak yalancının mumu yatsıya kadar yanar! Bilgi güneşi karşısında, tüm sahte benliklerimiz ıstrapla erimeye mahkûmdur.

insan öncelikle kendine hilekârdır. Kendi özümze, yani bireyselliğimize karşı içten davranmıyoruz. Daima kendimizi aldatmak istiyoruz. En azından egomuzu ya da dünyasal kişiliğimizi güçlendirmek için kendimizi aldatırız. Egomuzu tatmin ettiğimizde, yani kendimizi kabadayı, yüksek, üstün, becerikli gördüğümüz zaman, kendimizi mükemmel bir insan zannederiz.

İşte incelik buradadır, çünkü insan kendi kendini mükemmel bir biçimde aldatır, önce kendine yalan söyler. O hâlde, bu hilekârlığımızı bilerek çok acımasızca vicdanî bir düelloya girmek zorundayız. Kendi kendimizle mücadele etmekten başka çıkar yol yoktur. Vicdanî savaş kazanılmadıkça, dünya savaşı kazanılmaz. Hz. İsa'nın, "Ben dünyayı yendim." demesinin en büyük anlamlarından biri budur. Çünkü yaptığı her iş vicdanına uygundur. Daha doğrusu, dünyasal hiçbir etki ya da yanılısma (illü-

yon), onu, benimsemiş olduğu gerçekleri uygulamaktan alıkoyamamıştır. Onların yanılısma olduğunun, insanların yanılısamalarla meşgul olduğunun farkındaydı. Güç sahibi, iktidar sahibi, para ve makam sahibi olmak gibi şeylerin her birinin geçici şeyler olduğunu çok iyi biliyordu.

Nitekim eski paraların sergilendiği bir müzeye giderseniz, nice büyük imparatorların mühürlerinin sadece paraların üstünde kaldığını görürsünüz. Bu, büyük bir örnektir. Para basacak kadar güçlü, altın bastırarak kadar zengin bir insanın bütün hatırası, bir baskıdan ibaret kalmıştır. O hâlde, hilekâr insana karşı uyanık olmak zorundayız, Yani kendi kendimize, kendi ayak oyunlarımıza, egoizmamızın saptırmalarına, kitabına uydurmalarına karşı uyanık olmamız gerekmektedir.

Dışsal olmasa bile içsel olarak kendi davranışlarımızı kontrol etmek, bir mekanizma tahvini onları elekten geçirmek, süzmek ve müm-

kün olduğu kadar işin doğrusunu ortaya çıkarmak zorundayız. Böyle bir bilgiyi bilen ve anlayın insanın bunu uygulaması gerekir. Bunun yaşla, başla hiç ilgisi yoktur. Küçük çocuğun da kendine göre bir eleştirisi vardır, yaşlı bir insanın da.

Önemli olan bu çabanın hiçbir zaman eksik edilmemesidir. Hiç birimiz gerçeğin merkezinde yaşamıyoruz. Hiç kimse, "Evrenin yegâne gerçeği benim elimde." diye bir iddiada bulunamaz. Çünkü insanların elinde gerçek diye bir şey yoktur. Bu dünya, kutsal kitapların çoğunun bahsettiği "aldanma dünyası" ve "geçici bir yer" dir. Hint mitolojisinde, İncil'de Kur'an'da, Popol-Vuh'da , yani çok değişik tarihlerde, çok değişik kavim ve kültürlerde de dünyanın bir yanılsama, geçici bir emanet yeri olduğu anlatılmıştır. Nitekim dünyasal kişiliklerimiz de yanılsamadır; aslanan özümüz, yani bireyselliğimizdir.

Bütün bunlar bir tür yılgınlık psikolojisinden mi ileri geliyor? Hayır, hiç ilgisi yok. İnsanları, kendi şuur hayatlarının çalkantıları içerisine, gerçek oluşum içine çekmek istiyorlar. Kendimizi incelememiz ve değerlendirmemiz gerekir. Çünkü amaç budur.

Yeryüzüne inmişiz, insan olarak ortaya çıkışımız, doğanın bir uru, bir ürünü, bir acayip tomurcuğu değil de, insan özellikleriyle yaratılmış bir varlık olduğumuz içindir. Dünya bir bitki, hayvanat ve insanat bahçesi; imal edilmiş bir yerdir. Burada bütün olup bitenler bizatihi kendisi için değildir. Ve bize, evrenin gerçek sırları hiçbir şekilde açıklanmış değildir.

Bizler şimdilik önümüze konanla meşgul olmak zorundayız. Belki çok ileri aşamalarda, neden ve niçinlerin bir cevabı vardır. Böylesine her şeyiyle inceden inceye hazırlanmış bir ortamda insan asla doğanın bir uru olamaz. Çünkü evren başıboş ve amaçsız değildir.

KİŞİLİK Mİ, BİREYSELLİK Mİ?

Kişilik ile bireysellik birbirinden farklı olan iki kavramdır. Herkes, "kişiliği çok gelişmiş" insanlara saygı duyar. Ancak bu yanlış bir deyimdir. Kişilikle bireysellik birbirine karıştırılmaktadır. Kavramlar üzerinde çok iyi durmak gerekir.

Kişilik her zaman değişebilen, kaypak ve bizi en çok aldatan bir yönümüzdür. Her an ken-

Dünyanın bize verdiği, o pek böbürlendiğimiz kişilik dünyada kalır bizde kalan bireyselliğimize, yani öze ait benliğimize.

dimize ayrı bir poz verebilir; ayrı pozlar takınabiliriz. Kişilikler çok çeşitli görünüşler altında oluşmakta. Örneğin, bir yaşından seksen yaşına kadar en azından seksen türlü kişilik sahibi olabilirsiniz. Bunlardan hangisi bizim özümüzü temsil eder? Biz hangisiyiz? Tabii ki hiç biri.

Farklı karakterlerimiz kişilikle ilgili ve yok olup gidecek nesnelere. Kaybolurlar, ama bireysellik içimize, özümüze ait bir benliktir. Asıl geliştirmekte olan budur. O geliştiği zaman, artık bizim kişiliğimiz giderek kaybolur, yani taklitçiliğimizi kaybederiz. Birtakım yanlış imajlara bağlanma, kendimizi onlarla bir görme, aynı kimlikte görme, özdeşleşme kabiliyetimizi kaybederiz. Böylece daha sade, daha öz ve daha parlak yanlarımız ortaya çıkmaya başlar. Bugün böyle, yarı öyle değil.

Bir yerde her insan, kişilik sahibi olduğundan politikacıdır; ancak bu hayat politikasıdır. Herkese ayrı yüz gösterme konusu. Böyle bir politika, kişilik geliştikçe daha çok artar. Bireysellik geliştikçe, insanlar politikacı olmaktan kurtulurlar. Çok düzgün, çok az değişen, yani bildiği, düşündüğü ve yaptığı belirli olan güvenilir insan olur. Çok kişilik sahibi insanlar, güvenilir insanlar değildir.

Kişilikler yapaydır, ama bireysellik bizim özümüze aittir. Varlığımız yapay değildir. O bir

emek ürünü, büyük bir çaba ile, ıstırapla yoğrula yoğrula oluşmuştur. Dış zorlamalarla, dış etkilerle değişmez. Kişi korkar, kişi yalan söyler, kişi ikiyüzlülük eder; kişi her türlü duygusallığı kendi çıkarları için kullanan bir varlıktır. Bunların doğuş sebebi, doğrudan doğruya ruh varlığının fizik bedenle ilişkisinden meydana gelmiş bir garip durumdur.

Her ruh varlığı, fizik evrende var olabilmesi için bir araca muhtaçtır. Biz de bu araca beden diyoruz. Beden fizik yasalara, biyolojik yasalara bağlıdır. Bütün madde yasaları eksiktir,

esnek değildir, kesik kesiktir ve kendilerine göre bir çekimi vardır. Ruhsal varlık, bu bedenle biraraya geldiği zaman bedeninin etkisi altında kalır. Bu durumda yeniden kendisine ait bir bünye yaratmak zorunda kalır. Biz buna kişilik diyoruz.

İşte insanın bireysellik gelişimindeki bir görevi de farklı farklı karakterler arasında, kendi özünü devamlı gözlemleyebilme yollarını araştırmasıdır. Yani kendini tanıyabilmeye gayret göstermesidir.

SAMİMİYET NEDEN ÖNEMLİDİR?

Vicdanlı olmak isteyen ya da eksik olan bir yönünü değiştirmek isteyen birisi bunu nasıl başarmalıdır?

Zorla da olsa ben, olmak istediğim gibi; şeklen mi gözükmeye çalışmalıyım?

Bu, vücuduna bol elbise giymeye benzer. Zorla güzellik olmaz. Bir yerde sıtır. Galiba en iyisi olduğu gibi görünmektir. Sunîlikten, samimiyetsizlikten uzak olarak olduğu gibi görünmektir. Poz takınmadan, gösterişli davranmadan, başkasını kandırmaya kalkmadan, ki önce kendini kandırmaya kalkmadan ve başkası tarafından da horlanmak, kınanmak, ayıplanmak, acaba ne derler vs. demeden, gerçekten samimî olarak, olduğu gibi kendini ortaya koyabilmek büyük bir meziyettir. Hatta bir istidattır. Bunun da ötesinde, büyük bir ruhî kabiliyettir. Samimî hareket edebilmek olduğu gibi görünmek demek, samimî olmak demektir. Bu gerçek samimiyettir. Yani kişilik maskelerinin giderek azalmış olması demektir. Maske çoğaldıkça hiçbir zaman olduğun gibi gözük müyorsun ki, sen kimsin? Burada böylesin evde şöylesin, iş yerinde böylesin, sinemada şöylesin. Kimsin, neredesin sen? Hangisisin? Benimle konuşurken böyle konuşuyorsun, annenle, babanla konuşurken şöyle konuşuyorsun. Karınla-kocanla konuşurken daha başka bir okul arkadaşını görürsün seneler sonra, onunla birtakım konuşmalar yapıyorsun. İş yerindeki arkadaşınla başka türlü konuşuyorsun. Buraya ge-

liyorsun başka türlü konuşuyorsun. Sen kimsin? Sen neredesin, hangisisin? Bu personalar, bu maskeler azaldıkça samimiyet ortaya çıkar. Yani olduğundan başka görünmemeye başlamak. Bu çok büyük bir meseledir ve insanı uyanışa götüren bir meseledir. Aydınlığa çıkaran bir meseledir. Sayın aydınlarımız! Acaba kaç türlü maske ile kendilerini insanlara aydın insan olarak takdim ederler. Suratlarında kırk bin tane maske vardır. Onların aydınlıkları sadece fotoğraf flaşı karşısındaki aydınlıktır. Bunu öğretmezler, bunu anlatmazlar. Olduğun gibi görünebilmek büyük cesaret işidir. İnanç, iman işidir. Kendine güven işidir ve büyük hayat tecrübesidir. Çünkü olduğunuz gibi görünmeye başladığınız zaman çok çeşitli reaksiyonlarla karşılaşacaksınız. Buna dayanacak gücünüz var mı? Buna dayandığınız vakit, sizde o kadar korkunç bir enerji birikir ki, karşınızda kimse duramaz. İşte bu noktada başlıyor, insanın insanla mücadelesi. İnsanın mücadelesi, olduğu gibi görünebilme azmiyle başlar. Demek ki, en büyük çalışma, hayat çalışması (amel), olduğu gibi görünebilme hâline girmektir: Çeşitli personalardan, çeşitli kimliklerden arınmak, sahte kişiliklerden arınmak, poz takınmalardan arınmak...

İşte en büyük vazifelerimizden biri budur ve bunu da ancak; önce kendimize samimî olmakla başarabiliriz. ■

BÜYÜK DÖNEMEÇ

● Arthur C. CLARKE ●

“Bir zamanların bilinmeyen gerçekleri şimdi biliniyor olduğu gibi, günümüzün bilinmeyen gerçekleri ise, yarının bilinenleri olacaktır...”

"Önceden bilinemez"e kendimizi hazırlayabilmek için, zihnimizi daima açık ve önyargılardan uzak tutmaya çalışmamız lâzımdır. Dünyanın en iyi niyetiyle dahi güçlkle elde edilebilecek bir başarı. Gerçekten, büsbütün açık bir zihin, boş bir zihin olurdu. Bütün önyargılar ve edinilmiş fikirler bakımından tam ve mutlak bir hürriyet ise, gerçekleşmesi imkânsız bir idealdir. Fakat kâhin çıraqları için iyi bir temel hazırlık çalışması olabilecek bir usul vardır: Geleceği karşısına almak isteyen kimse, hayalen bir insan ömrü boyunca geri -örneğin 1900 yılına- gitsin ve bugünün modern tekniklerinden hangilerinin, o devrin en keskin görüşlü bilim adamları için yalnız inanılmaz değil, aynı zamanda anlaşılmasız olacağını kestirmeye çalışsın. 1900 yılı bu iş için seçilecek en iyi tarihtir. Çünkü modern bilimin son derece büyük bir hızla ileri atılması o tarihte başlamıştır. J.B. Conant'ın dediği gibi: "1900 yılına doğru bilim hiç beklenmedik bir dönemeci dönmeğe başladı. Daha önce de birçok devrimci teoriler ve çağ açan buluşlar olmuştur. Fakat 1900 ile örneğin 1930 yılı arasında meydana gelen buluşlar, tecrübeden güvenle beklenebilecek her şey hakkındaki genel tahminleri yalanlamıştır."

P.W.Bridgmen, aynı şeyi daha kuvvetle söylüyor:

"Fizikçiler önceden görmedikleri,hatta imkânsız olduğuna inandıkları birtakım deneysel olguların keşfi karşısında zihni bir buhran geçirdiler."

KLÂSİK BİLİM ÇÖKMeye MAHKÛMDUR

"Klâsik" bilimin çöküşü, gerçekte Röntgen tarafından X ışınlarının keşfi ile başlamıştır. Bu keşif, genellikle yaygın olan evren fikrinin belkide doğru olmadığını, herkesin anlayabileceği bir biçimde belirten ilk işaret olmuştur. X ışınları, bildiğimiz ışığın camdan geçmesi gibi, saydam olmayan katı cisimlerden geçiyordu. Hiç kimse, böyle bir şeyi ne görmüş, hatta hayalinden dahi geçirmiş değildi. En cüretli kâhinler bile insan vücudunun içini gözlemenin mümkün olacağını ve böylece hekimlikte büyük bir değişim meydana geleceğini hiç bir zaman düşünmemişlerdi.

X ışınlarının keşfi, o zamana kadar hiç bir insan zekâsının yaklaşmadığı alanlara ilk büyük giriş oldu. Fakat bu, arkadan gelecek daha da hayret verici gelişmeler yanında hiç kalacaktı:

Rodyoaktivite, atomun iç yapısı, rölâtivite ve kuantum teorisi, belirsizlik prensibi.

Yeryüzü, bilimsel araştırmalar açısından büyük bir dönemecin eşliğindedir.

GÖRÜNEN, GERÇEK DEĞİL...

Kim demiş mala, mülke düşkünler,
Açgözlü olur diye.
Ben de açgözlüyüm işte.
Okuyorum; doyamıyorum.
Seviyorum; doyamıyorum.
Görüyorum; doyamıyorum.
Anladıkça anlayamıyorum.
Yandıkça; içimi körükleyip,
Daha da yanasım geliyor.
Uzandıkça; dokunasım geliyor.
Kaçtıkça, kovalayasım,
Kendimi bırakıp, yok olasım geliyor.
Sıçırıyorum ta yükseklere,
Zannediyorum başım erdi göğe.
Bir bakıyorum ki,
Ayaklarım hâlâ yerde.
Vakit henüz geç değil,
Görünen gerçek değil.
Bulana kadar hasını.
Arayasım geliyor.

SAYGINLIK

J. KRISHNAMURTI

AÇGÖZLÜ olmadığını, azla yetindiğini, insan olmanın olağan acılarını yaşamasına rağmen hayatın kendisine cömert davrandığını iddia ediyordu. Sakin bir adamdı, nazikti, asude geçen hayatının bozulmasını diliyordu. Hırslı bir insan olmadığını, ama sahip olduğu şeyler için, ailesi için ve hayatının pürüzsüz akışı için Tanrı'ya dua ettiğini söyledi. Dostları ve akrabaları gibi sorunlara ve çalışmalara boğulmadığı için şükrediyordu. Hızla saygınlık kazanıyor ve mutluluğu artıyordu. O artık seçkinlerden biri olmuştu. Başka kadınlarda gözünü yoktu, olağan karı-koca çekişmeleri olmakla beraber huzurlu bir aile yaşamı vardı. Hiçbir kötü alışkanlığı yoktu, sık sık dua ediyor ve Tanrı'ya ibadet ediyordu. "Benim durumum nedir?" diye sordu. "Hiçbir sorunun yok." Aslında herhangi bir cevap beklemiyordu. Memnunlukla gülmüyordu. Sonra bir şe-

kilde hüzünlü bir eda ile geçmişinden, neler yaptığından ve çocuklarına ne tür bir eğitim verdiğinden söz etti. Eli açık olmadığını, oraya buraya pek az verdiğini anlattı. Dünyada kendisine bir yer edinmek için herkesin mücadele etmesi gerektiğine inanıyordu.

Saygınlık bir felâkettir; o zihni ve kalbi çürüten bir "günah"tır. İnsana sinsice yaklaşır ve sevgiyi yok eder. Saygın olmak kendini başarılı hissetmektir, dünya pastasından bir dilim, bir mevki kesip almaktır, kişinin kendi etrafına bir emniyet duvarı örmesidir; para, güç, başarı, kapasite ve meziyetle gelen bir garanti duvarı inşa etmesidir. Bu emniyette olma ayrıcalığı insan ilişkilerinde, toplumda kin ve düşmanlık yaratır. Saygın kişiler hep toplumun kaymak tabakasını teşkil ederler ve böylece daima çekişmelere ve acılara neden olurlar. Saygın kişiler (aynen aşağılananlar gibi) her zaman için şartların insafı altındadırlar. Çevrenin etkileri ve geleneklerin ağırlığı onlar için çok önemlidir, çünkü bunlar, onların iç yoksulluklarını gizler. Saygın kişiler savunma

hâlindeyler, korku ve kuşku doludurlar. Korku onların kalplerindedir, bu durumda öfke onların erdemi olmaktadır. Ahlâkları ve dindarlıkları kendini savunmadan ibarettir. Davula benzerler; içleri boştur, ama vurulduğunda ses verirler. Saygın olanlar hakikate asla açık olamazlar, çünkü aynen hakir görülenler gibi, kendi gelişimlerinin tasanına gömülüşlerdir. Onlar mutluluktan mahrumdur, çünkü hakikatten uzak durmaktadırlar.

Hırstan arı olmak ve cömert olmamak birbirleriyle yakından ilişkilidir. Her ikisi de kişiyi saran bir kabuklaşma sürecidir, benmerkezciliğin olumsuz şekillerinden biridir. Hırslı olmak için faal, dışadönük olmalısınız; gayret göstermelisiniz, rekabet etmelisiniz, saldırgan olmalısınız. Eğer bu dürtüye sahip değilseniz, hırstan kurtulmuş olmazsınız, sadece kendi kabuğunuzun içindedesinizdir. Dışadönüklük bir kargaşadır, ıstıraplı bir mücadeledir. Benmerkezcilik, hırstan arı olmak sözcükleyle örtülmüştür. Eliyle cömert olmak (eliaçıklık) ve kalbiyle cömert olmak aynı şey değildir. Eli açık olmak

oldukça basit bir iştir, kültürel modele vb.'ye dayanır, ama kalp cömertliği (zenginliği) son derece önemlidir, bu geniş bir şuurluluk ve anlayış gerektirir.

Cömert olmamak da gene hoş ama kör bir kendi kabuğuna çekilmedir; burada dışadönüklük yoktur. Bu kendi kabuğuna çekilme hâlinin kendine has faaliyetleri vardır; aynen rüyada yapılanlar gibi ama bunlar sizi

asla uyandırmaz. Uyanma süreci ıstıraplıdır. İster genç, ister yaşlı olun, saygın olmak için, ölmek için yalnız kalmanız gerekir.

Kalp cömertliği (gönül zenginliği) gibi, eli açıklık da dışa dönük bir harekettir, ama eliaçıklık genellikle ıstıraplıdır, aldatıcıdır, gösterişlidir. Elle yapılan cömertlik kolay elde edilir, ama gönül zenginliği geliştirilecek bir şey değildir; gönül

zenginliği tüm biriktirilen şeylerden kurtulmaktır. Afetmek için yara almış olmalıdır, yaralanmış olmak için kibir sahibi olmak, yani "ben"i olmak gerekir. Hafızaya başvuru varsa, "bana", "benim" varsa, gönül zenginliğinden söz edilemez.

("Yaşam Üzerine Yorumlar"

*adlı kitaptan çeviren:
Erol KONYALIOĞLU)*

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

5 TEMMUZ	Nitelğin Geliştirilmesi	Cengiz ÇEVRE
12 TEMMUZ	Hayatı Nasıl Yorumluyoruz?	Kevser YILMAZ-Oya TİMURDOĞAN
19 TEMMUZ	Ruhsal Tebliğler	Gündüz ÖGÜT
26 TEMMUZ	Eski Yaşamların Düşündürdükleri	(MTİAD Üyesi) Fulya DEMİREL

● SEMİNER (Saat:19.30-21.00)

8 TEMMUZ	Dış Tesirler, Çok Benlilik, Değişim ve Uyanışın Zorluğu	Kevser YILMAZ-Elvan ÖGÜT
15 TEMMUZ	Kendi Kendini Gözlem, Kendini Hatırlama Teknikleri, Eş Koşma	Engin EMİR-Gündüz ÖGÜT
22 TEMMUZ	Yalanlar ve Savunma Mekanizmaları, Kontrolsüz İmajinasyon, Alışkanlıklar, Negatif Duygular	Reşat GÜNER-Cengiz ÇEVRE
25 TEMMUZ	Kendini Bilen Bütünü Bilir	(MTİAD Üyesi) Fulya DEMİREL

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

5 TEMMUZ	Çevre Kirliliğinin Görünmeyen Sebepleri	(İRAD Üyesi) Gündüz ÖGÜT
12 TEMMUZ	Ruhçulukta Kader Anlayışı	Emre ÜLKER
19 TEMMUZ	Eski Mısır'ın ve Piramitlerin Esrarı	Ercüment KAYA
26 TEMMUZ	Yeni Çağda Sevgi Anlayışı	Saadet YILMAZ

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:15.00-17.00)

16 TEMMUZ	Devre Sonu Baskısı ve Değişim	(MTİAD Üyesi) Hayriye PEKİŞTİREN
-----------	-------------------------------	----------------------------------

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Onderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

SES işitildi. Bu ses kafesin içinden geliyordu. Medyomun kuvveti kalmadığını ve tecrübelerine nihayet vermenin lâzım olduğunu söylüyordu. Bunu müteakip, Ellan, (bu da evvel gelen diğer bir varlık) kalın sesiyle bana hitap ederek şunları söyledi: "Medyomunuzu alınız. O kafesten şimdi çıkmaktadır ve size ihtiyacı olacak." Ben kafeste hapsolan medyomun; iki saatten beri orada havasız kaldığını düşünerek, kafesin kapısının açılmasının ve kendisini dışarıya çıkarmanın zamanı geldiğine hükmettim. Lâmbayı yakmak istedim. Bu sırada ses tekrarlandı:

"Medyom dışarı çıkmadan evvel lâmbayı yakmayın."

Eğer yakıverseydi, demin arz ettiğim hikâyeye orada da olurdu. Yani bedeni, arızalı kalabilirdi. Fakat "Yapma" diye ihtar aldım. Demek ki, o gelen şuur, kimse, medyomdan geliyor. Medyomun içinden geliyor. Bu ispiritik kısmı, bu celsede tekrarlamayacağım. Yalnız kim olursa olsun, onun şuuru oradaki asistanların hepsinin malûmatından yüksek. Bu bunu gösterir. Bu sözlerin mânâsını anlamamıştım. Binaenaleyh medyomu bir an evvel dışarı çıkartmak maksadıyla, kafesin kapısını açmak için ilerledim. Elim hafifçe itildiğini duydum. Elim bir rüzgâr gibi itiliyor, yani kafesi açmama mani oluyorlardı. Bu itiş, tatlı bir itiş olmakla beraber mukavemet edilmez bir kuvvet hâline geçiyordu. Bu sırada kollarımın arasına bir kütle bırakıldı. Hayretle gördüm ki, bu kütle, kafese evvelce kapatmış olduğumuz kadının baygın hâlde bulunan bedeni idi. Eğer ben orada olmasaydım, bu beden yere yuvarla-

nacaktı. Kendisini hemen bir iskemleye oturttum. Asistan kadınlar kendine gelinceye kadar ona yardım ettiler. Bir dakikalık vakit kaybetmeden asistanım lâmbayı yakmıştı. Ben de bilhassa kafesin kapısını muayeneye koyuldum. Her şey yerli yerindeydi. Bütün lâmbalar yakılıydı. Kafesin her tarafı, kapısı, herkes tarafından ayrı ayrı iyiden iyiyeye muayene edildi. Hiçbir yerinde zorlanma, bozulma âlâmeti yoktu. Hatta kapıda birini kilidin anahtar deliğine, diğer ikisini de kapının öteki cidarlarla birleştiği kenarlarına olmak üzere yapıştırmış olduğumuz üç mühür, bıraktığımız gibi duruyordu. Medyomu kafese koyduktan sonra, ben bizzat iyice dikkatle mühürlemiştim. Anahtar, yeleğimin sol cebindeydi. Onu oradan çıkardım ve kilidi açtım. Menteşeler olduğu gibi duruyordu. İşte buradaki hadise tamamıyla objektif kıymete ait bir şeydir. Bir animik hadisedir. Eğer müsaadeniz varsa, buraya yazdığım karışık bir ev hadisesini anlatacağım.

Sayın dinleyicilerim, animik safha, doğrudan doğruya ruhî hadiselerin insan bedeninde başlayan ve insan bedeninde biten bir tezahürüdür. Eğer ruhî hadiseyi meydana getiren müessir var ise bu doğrudan doğruya kendi ruhunda başlar. Kendi ruhundan fizyolojik birtakım vetireler ve yollar takip ederek, kendi bedeni vasıtasıyla muhitine intişar eder. Bugün ispiritik safhanın ne demek olduğunu görüşelim.

İspiritik safha; ruhî hadiselerin animik safhası üzerine eklenmiş bir unsurdur. Daha doğrusu bunu, bu ifademle birbiri üzerine eklenmiş iki mevzu olarak telakki etmeyip birbiri içine girmiş

iki unsur olarak kabul etmek muvaffak olur. İspiritizma ne demek? İspiritizma dünya dışından gelen şuurla mütenasip birtakım ihtizazların, dünya içindeki şuurlu varlıklara aksetmesiyle vukua gelen birtakım psîşik tezahürler vakfeder. Evvelâ bu tarifin açıkca izahını yapabilmek için, tarife geçen ihtizaz mevzuu üzerinde biraz durmak istiyorum. Vibrasyon (ihtizaz) ne demektir? Hareket demek, mutlaka bir cismin yer değiştirmesidir. O hâlde hareketin mevzubahis olduğu yerde maddenin ve cismin de mevzubahis edilmesi şarttır.

MADDE SONSUZ TİTREŞİMLERDEDİR

Maddesiz hareket olmaz. Maddesiz enerji de olmaz. O hâlde madde ve hareket birbirinden ayrılmayan iki zarurettir. Maddesiz enerji, maddesiz hareket nihayet bir zihni ve imajinal bir mefhum olabilir. Biliriz ki, maddeler ne kadar kesif olursa o maddelerin taşıdığı ihtizazlar o kadar kaba, ağır ve o kadar kesif olur. Maddeler ne kadar seyyalleşirse onların vibrasyonları, hareketleri, ihtizazları da o nispette keyfiyet ve kemiyet itibarıyla süratlenir. Şuurlanır ve kudret gösterirler. Meselâ, önümüzde bir havuz duruyor. Havuzun içine bir taş attık. Bu taşın havuzda bulunan suyun (mayi vasatın) husule getirdiği hareketleri hepimiz takip edebiliriz. Bunlar ön safhada gayet kaba birbirini takip eden, birbirinden uzaklaşan, birbiri içine girmiş dairelerden ibarettir. Bunlar ne kadar devam eder? Bunların ömrü pek kısadır. Birkaç daireden sonra her şey olur biter ve sukûnet suyun sathına dağılır. Bu dairelerin gideceği mesafe, nihayet mahdut bir yere kadar olur ve biter. Bu su hiç şüphesiz bir vasattır, fakat kesif bir vasattır. Ondan daha seyyal olan hava vasatına geçelim. Şimdi su odada hava var ve benim sesim de çıkıyor. Sesim dalgalar halinde intişar ediyor. Bu dalgalar hiç şüphesiz aynen olmamakla beraber o vasfın icabıdır. Aynen olmaması yine nihai bir harekettir ve bu hareket hiç şüphesiz maddî vasatta husule gelen hareketten daha şumullü, daha kudretli mânâlıdır. İntişar sureti daha fazladır. Fakat hava da kesif bir vasattır. Onun üzerinde havayla esirin ihtizazından daha üstte husule gelmiş diğer bir vasat vardır. Burada fizikte gördüğümüz gibi ziya dalgaları intişar eder. Bu intişar hiç şüphesiz benim sesimin intişarından daha süratli, daha şumullü ve çok geniştir.

Bunları kısaca geçiyorum, çünkü bunlar bilinen şeylerdir.

Fakat dünyamızda, daha doğrusu üç buutlu âlemimizdeki vasatlar burada kalmıyor ki! Üç buutlu âlemimizde (dünyamız da dahil olduğu hâlde) bir hattan, yani bir noktadan diğer bir noktaya, muayyen iki nokta arasını dolduran bir saha dahilinde birsürü kesafet itibarıyla birbirinden ayrılan çok muhtelif vasatlar vardır. İşte dünyamızda bir çelik parçasından tutalım da bir hava, radyon, ultra-radyon madde hâline kadar muhtelif seyyaliyet ve kesafet farklarıyla birbirinden ayrılan muhtelif vasatlar olduğu gibi, dünyamız dışında da ve dünyamızın içinde de karışmış hâlde olan çok yüksek bilmediğimiz vasatlar mevcuttur. Şimdi üç buutlu âlemimize gelelim. Bu âlemde birsürü küreler, âlemler (dünyalar) vardır. Bunların birbirlerine nazaran kesafet dereceleri hiç şüphesiz çok farklıdır.

Dünyamızı biz kendi ölçümüze göre merkez farz ederek, bizden daha kesif olan veya seyyal olan dünyalar üzerinde biraz konuşalım. Astronomik hesaplara göre dünyaların kütleleri küçüldükçe kesafetleri de artar. Kütleler büyüdükçe (genişledikçe) kesafetleri de azalır. Hollandalı Astronom Kuper'in 1934 senesinde keşfetmiş olduğu küçük bir yıldız, dünyamızla mukayese edeceğim. Yalnız kaba bir fikir verebilmek için yapılmış bir hesabı huzurunuzda arz ediyorum:

HER ORTAMIN ÇEKİMİ FARKLIDIR

Dünyamızın 1 litre hacmindeki maddesinin vasatı, sikletlerin kesafeti takriben 5,5 kilodur. Halbuki bu yıldızda, aynı miktardaki o yıldızın maddesinin sikletini ne kadar tahmin edersiniz? Tam 36.000 tondur. 5,5 kilo ile 36.000 ton arasındaki sikleti karşılaştırsak, bu iki dünya arasındaki kesafet farkı hakkında bir fikir elde etmiş oluruz. Bu hesaba göre, meselâ dünyamızda 50 kg ağırlığında bir insan, bu yıldızda aynı maddesiyle (dünyada bulunduğu maddesiyle) mevcut olsaydı, yani oranın maddesiyle dünyadaki hacimden büyüklükte olsaydı, hemen hemen 36 milyon ton ağırlığında gelecekti. Halbuki burada bu adam 60 veya 80 kilodur. Bu kadar kesif bir vasattaki ihtizazların intişarını düşünelim. Demin sudan bahsederken, onun gayet kesif bir vasat olduğunu arz etmiştim. Bunu hepimiz biliyoruz. Bu

kesafet içinde ihtizazların (diğer ihtizazlara nazaran) ne kadar donuk ve az seyrettiğinden de bahsetmiştik. Acaba burada bu dünyada demin bahsettiğimiz, Kuper'in bulunduğu ve neşrettiği dünyadaki ziya, ses vs. gibi âmillerin ihtizazları ne mahiyette olacaktır? Ben tahmin ediyorum ki, bu şartlar altında orada bu ihtizazları gelecek hiçbir vasat yoktur. Binaenaleyh ne ses, ne ziya, ne seyyal tanıdığımız; aşığı yukarı âmillerin hiç birisi ya yoktur ya da bizim anladığımızdan çok başka mânâdadır. Halbuki iş bununla kalmıyor. Kuper 1934'den sonra neşrettiği diğer eserlerinde yeni yıldızlar bulunduğu bahsediyor. Bunlardan bir tane-sinin, evvelce bahsetmiş olduğu ve şimdi huzurunda arz ettiğim yıldızdan bin defa ağır olduğunu söylüyor. O hâlde orada 36.000 ton sikletinde gelen bir hacim, bir misli daha fazla olması icap ediyor. O hâlde biz kendi dünyamızı fevkalâde kesif bir dünya olarak telâkki ediyoruz. Böyle kesif dünyalar içinde, bizim dünyamız hava kadar hafif olurdu. Belki havadan da daha hafiftir. Orada bizi elle tutulmaz, gözle görülmez bir hâlde düşüneceklerdi. Çünkü onların hasseleri, duyguları ve bedenleri ancak kendi dünyalarının icabatına uygun bir kesafet derecesindedir. Ancak yine o maddelere uygun vibrasyonları alabilir. Binaenaleyh dünyamızdan gelecek vibrasyonlar bize esirden gelecek vibrasyonlar kadar seyyaldir.

Şimdi dünyamızın arka tarafına gittik. Dünyamızın bir de kâinatla olan mukayesesini yapalım.

Dünyamız kâinata nazaran fevkalâde kesiftir. Kâinatı da heyet-i umumiyesiyle ölçmüşler ve onun da kesafetini ölçmüşler. Maddî kâinatın vasatı ağırlığını dünyamızın vasatı ağırlığıyla mukayese ediyor. Yukarıda arz ettiğim gibi dünyamızın 1 cm çapındaki maddesi 5,5 gr'dir. Üç buutlu kâinatımızın 1 cm'lik maddesinin ağırlığının vasatı nedir? Yapılan hesap-lara göre 1 cm'lik çapı maddî kâinatın vasatının ağırlığı 1 gr'ın bir milyarda birinin, trilyonda birinin on beş milyonda biridir. 5,5 gr'ın bu

küçük miktar karşısındaki ağırlığının ne kadar dehşetli bir siklet olduğunu takdir etmeyi size bırakıyorum. O hâlde bizim dünyamızı kendimize göre bir hareket noktası addettikten sonra, altımızda ve üstümüzde bulunan kesafet derecelerine uzayıp gitmesi, iki ekstreme doğru uzayıp gitmesi madde kâinatımızda ruhî ne kadar büyük bir farkla katlarla ayrılmış, kesafet ve seyyaliyet derecesi olduğunu göstermeye kâfi gelir. Yani 1 cm'lik dünya maddesi Kuper'in bulunduğu yıldızda 36.000 ton olduğu hâlde, 1 cm yukarı kâinat maddesinin ağırlığının 1 gr'ı, demin arzu ettiğim şu kadar muazzam rakamlarla karşılaştırılırsa, iki hat arasında ne kadar muazzam bir fark olduğunu anlamak kolaylaşır. Fakat iş bu kadarla kalmaz. Biz, bizim âdetlerimize, hislerimize, hasselerimize çarpan bir âlemden bahsediyoruz.

Bütün kâinat bundan ibaret değil ki. Mutlaka kâinat yaratılırken Cenab-ı Hak bizim hasselerimizi düşünmemiş ki; ya da ben evvelâ insanı yapayım da ondan sonra onlara göre dünya maddelerini yapayım der mi? Kâinat mevcuttur. Kâinatın içinde biz de birer toz zerresi hâlinde bir varlığız. Binaenaleyh bizim hasselerimizin aldığı daha birçok namütenahi vasatlar vardır. Bu vasatlar da hiç şüphesiz ne astronomlarımızın ne bizim zekâmızın, düşüncemizin ve duygumuzun alabildiği hususlar içinde değildir. O hâlde aklımızın almadığı şu 1 gr'ın trilyonlarcası, hepimiz için bir lâftan ibarettir. Yani bunu nasıl tasavvur edebiliriz? Bu kadar büyük bir seyyaliyet derecesinin bile, belki koskocaman bir çelikten daha ağır duruma düştüğü ve kim bilir daha ne kadar seyyal maddeler, vasatlar vardır. Fakat sözümün başında arz etmişim ki; maddeler ne kadar seyyalleviyye o vasatlarda husule gelen hareketler ve ihtizazlar o nispetle kudretli, şumullü, süratli ve mânâlı olur. Böyle aklımızın alamayacağı yüksek derecede seyyal vasatlarda, kim bilir ne kadar yüksek hareketler var. Bu hareketler kimbilir ne kadar kudretli, ne kadar şumullü ve ne kadar mânâlı birsürü ifadeleri taşımaktadır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Alâmet: İşaret, belirti

Cidar: Duvar

Müessir: Etken

Vetire: Uygun, uyumlu

Mefhum: Kavram

Keyfiyet: Nitelik

Kemiyet: Nicelik

Mayi: Sıva

Mahdut: Sınırlı

Nihaî: Sonlu

Siklet: Ağırlık

Kesafet: Yoğunluk

Kesif: Yoğun

Vasat: Ortam

Heyet-i umumiye: Genel hatlar

İhtizaz: Titreşim, vibrasyon

İntişar: Yayılma

Ziya: Işık

Âmil: Etken

Ekstrem: Uç

Seyyal: Akışkan

Telâkki etmek: Düşünmek

Hasse: Duyu

İcabat: Gerekler

Namütenahi: Sonsuz

"YENİ ÇAĞ"IN TEMEL İLKELERİ

Yüzyıllar boyunca insanlar, Güneş'in Dünya'nın çevresinde döndüğüne inandılar. Ta ki 17. yüzyılda Kopernik bunun tam tersinin doğru olduğunu ileri sürünceye kadar. Kilise, bu iddiasından dolayı onu kafirlikle suçladı; taraftarları zulme uğradılar. Eseri, yasak kitaplar listesine alındı. Güneş'in Dünya'nın çevresinde döndüğü tezi, prensip itibarıyla her zaman çürütülebilir ve değiştirilebilir olmasına rağmen 1300 yıl boyunca geçerliliğini korudu. Bu tezin yanlış olduğunu bugün artık kesinlikle biliyoruz. Bunun gibi çağları aşan teoriler Yunanca'da örnek veya model anlamına gelen "paradigma" kelimesi ile ifade edilmektedir. İşte, böyle bir model (paradigma) - ki bilimde olduğu kadar ekonomi, politika, eğitim, sağlık vb. alanlarda da rastlanabilir- bir kere çoğunluk tarafından kabul edildi mi, ondan sonra nadiren sorgulanır. Bilim adamları da ancak söz konusu modele uyan, o çerçeveye oturtulabilen olguları kabul edip diğerlerini geçersiz sayma eğilimindedirler. Ne zaman ki sisteme uymayan "anormallikler" çoğalır, o zaman eski model hakkında sorular sorulmaya başlanır. Yeni gözlemleri tanımlayan yeni bir modelin kendini kabul ettirmesi uzun süre büyük zorluklarla karşılaşır. Çünkü kurulu düzen, eski dünya görüşüne sıkı sıkıya bağlı kalmaya inatla devam eder. Böylece bir modeller ya da sistemler çatışması meydana gelir.

MODEL DEĞİŞİKLİĞİ

"Yeni Çağ" düşüncesine inananlar, gü-

nümüzde aynen böyle bir dönemi yaşadığımız kanısındadırlar. Dünyayı, ancak yapı taşlarına indirgenerek açıklanabilecek bir makine gibi gören eski mekanik model, yerini akılcı düşünceye, aşırı önem vermekten kaçınan daha dinamik ve bütünsel yeni bir modele bırakma yolundadır.

Yeni Çağ hareketinin modern Batı biliminin verilerine olduğu kadar, çok eski Doğu bilgeliğine de dayandığını gözlemlemek bu bağlamda hiç de şaşırtıcı değildir. Meselâ eski Çin metinlerinden "I Ging", bugünkü durumumuza tıpatıp uyar görünmektedir. Orada şöyle denmektedir: "**Bir çöküntü ve çözülme döneminden sonra değişim başlayacaktır. Daha önce söndürülmeye çalışılmış Güçlü Işık yeniden parlayacaktır. Yeni bir hareket ortaya çıkacaktır. Fakat bu hareket zorlama ile meydana gelmeyecek, kendiliğinden ortaya çıkacak doğal bir harekettir. Bu nedenle eskinin değiştirilmesi de kolay olacaktır. Eskiden vazgeçilecek, yeni egemen olacaktır. Bu durum, zamanın gereği olduğu için, hiçbir zarara da yol açmayacaktır.**"

DOĞU BİLGELİĞİ - BATI BİLİMİ

Başka bir örneği ele alalım: Sorunlarımızın birçoğunun kökleri temelde akıla, rasyonel şuura aşırı önem vermeye dayanmaktadır. Çince'de bu, "Yang" prensibi olarak da adlandırılır. Bununla "erkekçe", "bilimsel", "saldırgan", "analitik" gibi kavramlarla bağlantı kurulmaktadır. Buna karşılık "Yin" prensibi de "kadınca", "işbirliğine dayanan", "mistik", "sezgisel" gibi kavramlarla

bağlantılıdır. Fritjof Capra diyor ki: "Bu karıştıklar listesini inceleyecek olursak, bizim toplumumuzun sürekli olarak 'Yang'a öncelik vermiş olduğunu kolayca anlarız. Şöyle ki; akıcı bilgi sezgisel bilgelikten, bilim dinden, rekabet işbirliğinden, doğanın sömürülmesi korunmasından önce gelmektedir."

"I Ging" yazılarında şunları okuyoruz: "**Yang zirve notasına ulaştı mı, Yin'e yer vermek üzere geriye çekilir.**" Bunu biraz daha açıklamak gerekirse şöyle ifade edebiliriz: Yin ve Yang, "iyi" ve "kötü" ile eşanlamlı değildir. Zararlı olan, her iki kutup arasındaki dengesizliktir.

DEĞİŞİM ZAMANI

Yalnız Doğu bilgeliklerinde değil, modern Batı biliminde de artık şu tez kabul görmektedir: Beyin araştırmaları açıkça göstermiştir ki, bizim akılcı-mantıksal düşüncemiz beynimizin sol yarımküresinin ürünüdür. Oysa yaratıcılık, hayalgücü ve sezgi gibi yeteneklerden ise beynin sağ yarımküresi sorumludur. Şimdi uzun süre Descartes'in ünlü "Düşünüyorum, öyleyse varım!" formülünde zirvesine ulaşan akılcı-mantıksal düşünceye ağırlık vermiş olduğumuzu itiraf edecek olursak, beynimizin sadece bir yarısının gelişmesine değer verdiğimizizi de kabul etmek zorundayız.

Vera Birkenbihl bu tutumu, LAMRON (tersten okunuşu: Normal) adlı bir hayal ülkesinde yaşayan ve yalnız tek bacağı üzerinde zıplamayı öğrenip diğerini tamamen kullanılmaz durumda bırakan insanların davranışına benzetmektedir.

GÖRECELİ GERÇEKLER

Marilyn Ferguson'un örnek olarak anlattığı bir başka hayalî hikâye, "Flatland"dır (Düzlem Ülkesi). Bu ülkede geometrik figürler, kesinlikle iki boyutlu bir dünyada yaşarlar. Hikâyeyi anlatan "orta yaşlı bir kare"dir ve korkunç bir rüya görmüştür. Rüya-

sında yolu tek boyutlu bir çizgiler ülkesine (lineland) düşer. Bu ülkede yaşayanlar yalnız bir noktadan diğerine hareket edebilmektedirler. Kendisinin sadece bir noktadan diğerine değil, bir yönden öbür yöne de hareket edebilen ve çizgilerden oluşan bir çizgi olduğunu anlatmaya çalışır. Çizgiler Ülkesi'nde tabii hiç kimse ona inanmaz. Ertesi gün küçük bir altıgen olan yeğeni ona, içinde soldan sağa ve yukarıdan aşağıya hareket imkânı bulunan bir üçüncü boyut olasılığından söz edince, kare onu delilikle suçlar. Ta ki üç boyut hükümdarlığı "Space-land" (Uzay Ülkesi) hakkında bir rüya görünceye kadar bu inancını sürdürür. Orada bir küre, kareye kendini "çemberlerden meydana gelen bir çember" olarak tanıtır. Fakat kareyi bu şekilde inandıramayacağını anlayınca, ona bir derinlik duygusu yaşatmaya karar verir. Kare bunu şöyle anlatıyor: "Baş dönmesine sebep olan bir görme izlenimiydi, fakat görme gibi değildi. Bir çizgi gördüm, çizgi değildi; bir mekan gördüm, mekân değildi..." Kare, bu deneyiminin sonucunda gezici vaiz olur ve Düzlem Ülkesi'nin halkını üçüncü boyutun varlığı konusunda bilgilendirmeye çalışır. Tabii deli ilân edilir ve tutuklanır.

ŞUURUN YENİ BOYUTLARI

Bu hikâyenin gerçek anlamı nedir? Bir kere çok yalın olarak bizlerin, kendi şuuru-muzun tutsakları olduğumuzu anlatmaktadır. Toplumumuzda normal uyanıklık hâli en yüksek şuur düzeyi kabul edilmektedir. Oysa bazı ilaçlar ve özellikle meditasyon dalgaları daha yüksek başka şuur hâllerinin varlığını da göstermiştir. Ancak bu şuur hâllerinin tanımlanmasında bazı zorluklarla karşılaşmaktadır. Tıpkı Düzlem Ülkesi'nde yaşayan karenin, deneyimlerini Uzay Ülkesi'nde anlatamaması ve kelimelerle ifade edememesi gibi. Fakat her kim ki bu gibi olasılıkları "akıldışı" veya "delice" olarak nitelendirir, aynen üçüncü boyutu algılamayan ve bu nedenle kareli delilikle suçlayan Düzlem Ülkesi halkı gibi davranmaktadır. ➤

DÖNÜŞÜM

Yeni Çağ hareketinin çıkış noktası; uyanıklık hâlimizin, birçok olası şuur hâliminden sadece bir tanesi olduğu ve realitelerin daima göreceli olduğudur. Yoğun çevre kirliliğine uğramış bir kentte yaşayan insan, kirliliğin gerçek boyutlarını ancak o kentten ayrılıncaya saptayabilir. Kendimiz de belirli bir realite içinde yaşadığımız, belirli bir dünya görüşüne hapsediğimiz sürece, neyin "normal" veya "reel" olduğuna hiçbir zaman hükmedemeyiz. Yeni Çağ taraftarlarının ruhsal tedavi veya telâpatı gibi paranormal yeteneklere ve diğer realitelere ilgi duymalarının bir nedeni de budur. Ve onlar, yine bu nedenle daha yüksek bir şuur düzeyine ulaşmak için çaba harcamaktadırlar. Bu, aynı zamanda yeniden yapılanma anlamını da içeren dönüşüm yoluyla gerçekleşmektedir. "Bu bağlamda şuur basit uyanıklık şuurundan ibaret değildir. Burada anlatılmak istenen durum, kişinin bizzat kendi şuurunun bilincine varmasıdır." diye yazıyor Marilyn Ferguson ve şöyle devam ediyor: "Dördüncü boyut, bir ölçüde basitçe şu anlama gelir: Diğer üç boyutu yeni bir gözle görmek!"

YOLLARIN ÇOKLUĞU

Dördüncü bir boyutun kavranmaya çalışılması birçok insan için saçma, ya da en azından çok güçtür. Bu nedenle Yeni Çağ akımı, bunun gibi daha yüksek her şuur hâlinin kişisel olarak yaşanmasını gerekli görmektedir. Buna meditasyon, Tai-Chi, Reiki, tekrardoğuş vb. psikotekniklerle ulaşılabilir. Burada önemli olan şu temel kuraldır: "Dağdan yukarıya çıkan birçok yol vardır, fakat hepsi zirvede buluşurlar." (George Trevelyan). Bu, hiçbir değerlendirme yapmamak demektir. "İyi" veya "kötü", "doğru" veya "yanlış" yollar yoktur! Sadece herkesin kendine göre birini seçmek zorunda olduğu birçok yol vardır. Bu anlayış, gelenek-

sel dinlerinkinden tamamen farklıdır.

Yeni Çağ akımının bir başka temel ilkesi, "**küresel düşünce, yerel eylem**" dir. Bunun anlamı; toplumsal dönüşümün bir parçası olduğunun bilincine varmak, fakat kendi tekâmülü üzerinde yoğunlaşmaktır. Her fert eyleminin küresel ilişkisini anlayacak, ancak kendi sınırları içinde keyfince varolmanın ve eylemde bulunmanın, meselâ genel politikadan bir "toplumsal dönüşüm" talep etmekten daha önemli olduğunu bilecektir. Bu nedenle Yeni Çağ akımının yandaşları merkezî bir yapılanma içinde biraraya da gelmezler, aksine "ağ-örgüt" diye adlandırılan yerel, küçük gruplar hâlinde faaliyet gösterirler. Bununla ilgili olarak Marilyn Ferguson şöyle yazıyor: "Geleneksel tarzda birleşmeleri aramak boşuna olacaktır. Bunun yerine küçük gruplara ve birbirlerine gevşek bağlarla bağlı derneklere rastlamak olasıdır. Bu plân'a dahil olmak için onbinlerce yol vardır." Bu "ağ-örgüt" fikri romantik bulunabilir veya etkili olmayacağı da söylenebilir; ancak değişiklikler karşısında genellikle yeterince hantal ve esneklikten yoksun kaldıkları görülen büyük, bürokratik organizasyonlara karşı oluşan bir eğilim sonucunda ortaya çıkmıştır. İktisat bilimcisi E.F. Schumacher'in, Yeni Çağ Hareketi'nce benimsenen tezi, "küçük güzeldir" şeklinde ifade edilmektedir. Andre Gide ise şöyle diyordu: "Küçük ulusları, küçük sayıları severim. Dünya az olanlar tarafından kurtuluşa kavuşturulacaktır."

KÜRESEL DÜŞÜNME

Bu "küçüğe kurtuluş" fikri, kendini yalnız Yeni Çağ hareketinin yapılanma biçimlerinde değil, ekonomi, politika ve teknoloji konularındaki anlayışlarda da göstermektedir. Her alanda çok merkezliliğin propagandası yapılmakta, doğa ile yeni bir ilişki anlamında, alternatif teknolojiler ve enerji şekilleri teşvik edilmektedir.

"Kasıtlı olarak bedenimize zarar vermek, meselâ bir parmağımızı kesip koparmak çoğumuzu dehşete düşürür. Çünkü çok

iyi biliriz ki, parmağımız bizim bir parçamızdır" diyor Peter Russell ve şöyle devam ediyor: "İşte, tüm çevreye karşı bu duyarlılığı edinmeye başladığımız zaman, dünyanın tüm oluşumlarının tıpkı bedenimiz gibi bizim bir parçamız olduğunu idrak edeceğiz. Herhangi bir kısa vadeli amaç uğruna tropikal yağmur ormanlarını yok etmek, o zaman bize sadece canımızı acıtmadığı için, parmağımızın kesilmesinden daha az ıstıraplı gelececektir."

YEREL EYLEM

Yeni Çağ hareketi nasıl oluyor da geleceğe böylesine olumlu bakabiliyor? Sınırsız gözüken iyimserliğinin kaynağı nedir? Bazılarına göre bu akım insanlığın yok olup gideceğine inanmamaktadır; çünkü bu kitapta da anlatılan çeşitli yaşam alanlarındaki pozitif sinyallere dayanarak **tüm toplumun, hatta gezegenimizin bir dönüşüme uğrayacağı tezini savunmaktadır.** Bazılarına göre ise, bir toplumun geleceğe ait düşüncelerinin geleceğin gerçekten şekillenmesine etkili olacağı inancındadır. Kendisine kısa bir ömrü kaldığı söylenen kanser hastası örneğini herkes bilir. Hastalar böyle bir duruma tevekkülle boyun eğdiklerinde, çoğu zaman beklenen son gerçekten gelmektedir. Buna karşılık kendi öz iyileşme yeteneklerine güvenen, yaşamaya devam edeceğine sıkı sıkıya inananların hayatta kalma şansları kat kat daha fazla olmaktadır. Yani pozitif düşünce ne kadar güçlü ise, iyileşme şansı o kadar büyüktür. Bu yalnız tıp alanında değil, tüm toplum için de geçerlidir. Geçmişin

parlak kültürlerinin incelenmesi göstermiştir ki, o dönemlerden önceki zamanlarda her yerde geleceğe ilişkin pozitif düşünceler egemen olmuştur. Peter Russell diyor ki: "İnsanlık ve onun geleceği hakkında tamamıyla şuurlu olarak çok iyimser bir görüşe sahibim. Sadece iyimserlik sevindirici olduğundan ve ben böyle bir geleceği arzu ettiğimden değil, daha çok geleceğe ait düşüncelerimizin böyle bir geleceğin yaratılmasına katkısı olabileceğine inandığım içindir."

Michael Ende de benzer bir fikri şöyle dile getiriyor: "İnsanın, içinde yaşamayı arzuladığı dünya hakkında pozitif bir görüşe sahip olması bana yaşamsal önemde, hatta hayatta kalmak için gerekli görünmektedir. Gelin hep birlikte bir uçan halıya binelim ve zaman içinde yüzyıl geleceğe doğru uçalım! Ve şimdi de herkes dünyayı nasıl görmek istediğini söylesin." Son olarak şu örnekten söz edeceğim: ABD'de pozitif haberlerin etkisinde bırakılan denekler, çevrelerindeki insanlara karşı daha olumlu bir tavır içine girmişlerdir.

Yeni Çağ hareketinin yandaşları, kendi düşüncelerinin gücünün şuurunda ve bundan dolayı da daima pozitif düşünceden yana olmalarına rağmen, yalnız iyimserlikle her şeyin yolunda gideceğini zannedenlerden tümüyle ayrılmaktadırlar. Bu da göstermektedir ki, Yeni Çağ hareketine bağlı olanlar sadece kendi kişisel tekâmülleri için değil, barış ve çevre hareketlerine katılmaları nedeniyle, aynı zamanda toplumsal sorunların çözümünü için de çaba harcamaktadırlar ■

(Das New Age Buch'tan
Çeviren: Mustafa KARTOPU)

DUYURU

**KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ'NDE
HER AY MİTAD VE İDAD TARAFINDAN DÜZENLENEN
KONFERANSLAR, BU MERKEZDEKİ İNŞAAT TADİLATI
NEDENİYLE BU AY YAPILAMAYACAKTIR.
İLGİLENENLERE DUYURULUR.**

UZAYSAL BİR "PSİKOLOJİK" DÖRDÜNCÜ BOYUT

Dr. Michael IBISON

Çev: Ayhan TOLAYBENK

DÖRDÜNCÜ (yani uzaysal bir nitelik) bir boyuta dair, ezoterik kaynaklarda çok sayıda bilgi bulunmaktadır. bu boyuta yönelik faaliyetin bir bakıma ruhsal gelişimle bağlantısı olduğu öne sürülmekte. Örneğin, C.W. Leadbeater ve A.A. Bailey gibi yazarların ifadeleri aracılığıyla, teozofik gelenek dördüncü boyuta dair faaliyetlerini geliştirmiş bir şakra anlamına geldiğini vurguluyor. Aynı şekilde, meditasyon yöntemiyle içsellığe gidişin "yedinci bir yönde" gerçekleştiğini söylenmektedir.

Şöyle bir soru akla gelebilir: Bunları kelimesi kelimesine nasıl gerçek olarak kabul edebilir ve nasıl test edebiliriz?

Dördüncü bir boyuta ait çok daha ciddi bir sebebi davet eden kanıt sübjektiftir. Meditasyon sırasında çok yaygın olarak yaşanan tecrübe, o kişinin uzay boşluğunda hareket etmekte olduğu duygusudur. Bunu "merkeze doğru kayış" olarak algılıyorlar. Aynı anda ise, üç boyutlu benlik hareket etmemektedir. Bu tür tecrübeler, ölüme yakın deneyimler, astral seyahatler vb. gibi olgulardan epey farklı bir özellik taşırlar.

Dördüncü boyuta dair gözlemleri, diğer bir açıklanamayan fenomenden elde etmek mümkün. Örneğin, gözleri açık bir hâlde olan durugörü medyomlarının yaşadıkları tecrübeler, (üç boyutlu) uzayın hem fiziksel hem de astral nesnelere tarafından aynı anda işgal edildiği izlenimini vermektedir. Bu duygu, birçok durugörü medyomu tarafından hissedilmiştir. Bu durum, dördüncü boyutun farklı yerlerindeki iki nesnenin (psikolojik) üç boyuttaki izdüşümünün yanlış algılanmasının sonucu mudur? Aynı ruh hâli içinde, astral görüntüleri anlatan bir

arkadaşım gezegenler arasındaki güç hatlarını gördüğünü ifade ediyordu. Bu hatlar gezegenleri merkezlerinden bağlıyordu fakat yüzeylerinden geçmiyorlardı.

Dördüncü boyutu fiziksel bir yorumla ele almak gerekirse, bir kaynak noktadan çıkan elektromanyetik ve yerçekimsel akış, bir üç boyutlu uzay içindeki yayılımıyla uygun olarak, $1/r^2$ kadar azalmaktadır. Kaynak noktalar (tanecikler) gerçekte lineer (tek boyutlu) varlıklardır, dördüncü boyutta genişlerler, ama bizim üçüncü boyutta normal hâle gelirler, gibi bir açıklama getirebiliriz bu hatlar için. Başka bir şekliyle de, bir dördüncü boyut uzayının temelde anizotropik olduğunu varsayabiliriz. Yani tanecikler (fakat psişe değil) ve güçler dördüncü boyut içine yerleşmiş ince (tabaka hâlinde) bir üçboyut uzayıyla sınırlı değildir. Fakat bu "açıklamaları" anlatılmaya çalışılan simetri (üç boyutlu gözlemleri nazik bir şekilde terk edip, dördüncü boyut içinde bazı psişik açıklamalara olanak tanıyan bir şekilde) çürütülene kadar test etmek mümkün değildir.

Dördüncü bir boyuta ait psikolojik bir araştırma çok daha verimli olabilir. Belki beynin, dört boyutlu bilgilere kendini açarak dört boyutlu kavramları şekillendirebilme yeteneğini test edebiliriz. Üç boyutlu kavramlar iki boyutlu vizyon (gözler) ve (birbirlerini etkileyen) hareketlerden çıkar. Bunun üzerine çıkıp, (birbirini etkileyen) açıklarından, dört boyutlu bir konu olsa da üç boyutlu dilimlerden oluşan görsel zaman dizilerine doğru dört boyutlu kavramlar oluşturabilir miyiz? Zaman dilimleri, dört boyutlu konunun normalde bizim üç boyutlu dünyamızdan geçerken oluşturduğu lineer hareketinin sonucu olabilir. Bu konudaki her türlü öneriler araştırılmaya değerdir. ■

(Network, Aralık 1993)

Spiritüel, Okült ve Kozmik

TEKÂMÜL KANUNLARI

Derleyen: Erol KONYALIOĞLU

Araçlar Vazifeye Uygundur

(Geçen Sayıdan Devam)

Enkarne olduğu maddî yapılar dahil, varlığın yaşamı boyunca sahip olduğu imkânlar vazifesine uygundur. Bir ağaç, kökleri, gövdesi, dalları, yaprakları, çiçekleri ve meyvesiyle; ortak alan kurduğu toprak, hava, su ve güneşle vazifesini yapmaya en uygun durumdadır. Bir kuş da kanatları, türleri, gagası kısaca fizik bedeni ve çevresindeki hava, güneş, toprak, dalları vb. ile vazifesini en mükemmel şekilde yerine getirebilir. Kuşkusuz insan da öyle. Ailesiyle, doğum yeriyle, doğduğu zamanla, bedeniyle, bulunduğu mekânla, etrafındaki kişiler ve yaşam koşullarıyla vazifesine en uygun durumdadır.

Genel ya da özel bir vazife yapılacaksa, o iş için gerekli imkânlar varlık tarafından önceden plânlanır ve Yukarıya yaşam sırasında o imkânları varlığa yönlendirir. Ancak burada önceden yapılan bir ahit olsa bile, şuuru daralarak yaşayan varlığa gene de baskı yapılmaz; varlık önüne çıkarılan imkânları kullanıp kullanmamakta gene de hürdür. Ancak bu, vazifenin yapılmaması anlamına da gelmez; vazifeyi bir varlık yapmazsa, diğer varlık yapar. Ateşi nasıl maşayla tutuyor, ekmeği nasıl bıçakla kesiyor ve suyun altında uzun süre kalmak için dalgıç elbisesi giyiyorsa, yani her işe uygun bir araç kullanıyorsa, varlıklar da vazifelerine en uygun imkânlarla teçhiz edilirler. Bu, Hizmet ve Vazife Kanununun bir gereğidir. Burada, varlığın kendisi de vazifenin yerine getirilebilmesi için bir araçtır. Varlık ve varlığın sahip olduğu imkânlar ya da araçlar uygun değilse, o vazife yapılamaz ve varlık

bundan dolayı sorumlu tutulamaz. Çünkü varlık hata yaparak vazife yapmasını öğrenmektedir.

Görülüyor ki, burada insana büyük sorumluluklar düşmektedir. Ortada kendisi vardır, imkânlar vardır ve yapılması gereken vazifeler vardır. Ve bunlar her an en uyumlu şekilde biraraya gelmeyi beklemektedir. İşte burada varlık daima uyanık kalarak biri kendisi olmak üzere bu üç unsuru en mükemmel şekilde kaynaştırma hünerini göstermelidir. Yani varlık büyük bir rikkat içinde, bilgisini hedefi yönünde kullanma iradesini sergilemelidir. Hangi işlerin kesin olarak bize düşen vazifeler olduğunu bilemeyeceğimiz için de aklımızı ve fizik enerjimizi vicdanımızın emrine tahsis etmek en uygun tutum olacaktır.

Vazifeleri Veren Merkez İdareci Plânlardır

Kâinat, üstün şuurlu yüce ruh varlıklarının oluşturduğu İdareci Plânlar tarafından yönetilir. İdareci Plânlar tezahür âleminin farklı zaman ve mekân yoğunluklarına sahip tekâmül ortamlarında, varlıkları vazifeli kılar ve çeşitli kapsamlara sahip bu vazifelerin yerine gelmesi için şartları hazırlar, araçları temin eder ve olayları sahneler.

Yeryüzünün biyosferine (canlı küre) dahil varlıkların her türlü faaliyetleri, dolayısıyla vazifeleri Yukarının tesiriyle kontrol edilir, yönlendirilir ve korunur. Yani her vazifenin ardında hiyerarşik bir düzen hâlinde giderek yükselen ve güçlenen şuurlu bir ruhsal mihrak var-

dır. Her olay idrakli bir müessir tarafından belli bir hedefe yönelik olarak düzenlenir. Otomatik olan (ve olmayan) tüm vazifeleri gerçekleştiren (araç olarak biyolojik bedenleri kullanan) şuurlu tesir kaynağı Yukarıdır, İdareci Plânlardır, yani Ruh Âlemi'dir. Hayvanların zamanı gelince içgüdüsel bir itilimle çiftleşmeleri, şuursuz bir şekilde yerine getirilen bir hareket gibi görünse de, hedef neslin devamıdır ve bu şuurlu maksada yönelik tesirlerin kaynağı Yukarıdır. Göç olayları da öyle. Hayvanların yön tayinleri, en uygun yere katatılmaları kendilerinden kaynaklanan şuurlu hareketler değildir; göçmen kuşları bu isabetli eyleme yönlendiren şuurlu tesirin kaynağı kuşkusuz Yukarıdır.

Benzer şekilde insanlara emanet edilen tüm vazifeler varlığın seçme özgürlüğünü zedelemekten Yukarının kontrolü ve yönlendirmesi sayesinde gerçekleşir.

Vazifeler Çelişmez

Her varlığın ayrı ayrı vazife yaptığıını belirtmiştik. Bu durumda vazifelerin birbirleriyle zıtlaşıp zıtlaşmadığı, çelişip çelişmediği, çarpışıp çarpışmadığı sorusu akla gelebilir. Çünkü bir yandan herkes vazifesini yapmaktadır derken, öte yandan yeryüzünde yapılan işlere baktığımızda pek çok zıt kutuplar görmekteyiz: Birinin yaptığını diğeri bozmakta, insanlar tokuşmakta, ortadaki bir şeyden en büyük payı kapmak için herkes bir tarafından çekiştirmekte ve birbirleriyle çatışmaktadır. Evet, görünüş itibarıyla böyledir, ancak unutmamak gerekir ki, bu değerlendirme yoğun bir zaman-mekân şartlarına gömülmüş, dolayısıyla şuur daralmış ve globalikten uzaklaşarak ayrıntıya dalmış olan beşere, yani bizlere aittir. Dolayısıyla bu, bir gerçeği ifade etmeyip, olup bitene dar açıdan bakan duygusal bir varlığın sübjektif ve kısır kanaatinden ibarettir. Ve şartları gereği bu yanılgısı mazur görülmelidir. Bununla beraber anlayışı geliştikçe, olaylara tepeden ve global olarak bakmasını öğrenecektir.

Görünüştaki aldatıcılığa rağmen, vazifeler birbirlerini asla çelmez; tam tersine zıt gibi görünen eylemlerin sonunda aslında pozitif bir sonucu hazırladığı görülür. Her varlık seçme hakkını kullanarak vazifesini kendi üslubuna göre yerine getirmektedir. Sonsuz seçimler,

sonsuz vazife yapma üslupları vardır. Bu farklılıklar aslında vazifeleri yıpratmaz, tam tersine en mükemmel şekilde gerçekleşmesini sağlar.

Aslında Vazife Tek'tir

Hizmet ve Vazife Kanununa göre her varlık vazifesini yapmaktadır. Ancak bu, vazifelerin birbirinden ayrı ve bağımsız oldukları anlamına gelmez. Yapılan her iş tek bir vazifenin çeşitli kısımlarını teşkil eder. Aynen bir ağacın kökleri gibi tüm vazifeler tek bir gövdeye bağlanır. Vazifelerin yürütülmesi bakımından kozmik bir işbölümü mevcuttur. Yaratılmış olan her varlık, tek olan kozmik vazifenin kendi payına düşen kısmının sorumluluğunu taşır. Yaradan, bu kozmik vazifeyi varlıklarına vermiştir. Dolayısıyla her vazife, hangi kapsamda olursa olsun, ilâhîlik taşımaktadır.

Biz farkına varmasak da, her varlığın yerine getirdiği vazife, hiyerarşik bir düzen içinde tek olan Vazifeye bağlıdır ve parçalanması mümkün olmayan bir bütünlük arz eder. Dahası her vazife birbiriyle bağlantılıdır; birindeki değişiklik hepsi tarafından algılanır. Görülüyor ki, Sebep-Sonuç Kanunu kaotik, yani küresel ya da bütünsel bir şekilde işlemektedir. Bu nedenle idrak oranında, herkes herkesten, her şeyden ve her işten sorumlu olmaktadır.

Tek bir Merkez'den, tek bir Yüce Şuur'dan kaynaklanan vazife kuşkusuz hiçbir çelişki olmaksızın ahenk içinde yerine getirilir. Tek olan vazife, tezahür âleminde sonsuz derecede farklılık ve çeşitlilik gösterir; öyle ki, birbirinin aynı olan hiçbir vazife yoktur. Vazifelerdeki bu farklılık, varlıkların Seçme Özgürlüklerinden kaynaklanır. Her varlık kendi kapasitesine ve ihtiyacına uygun bir vazifeyi seçer ve yapar.

Tek olan Vazife, tek olan Bilgi'nin tezahür sürecidir ve bu eylemi varlıklar gerçekleştirirler.

Görülüyor ki, insan olarak her ne yaparsak yapalım, o zaman ve mekân şartları içerisindeki şuurumuza, idrak kapasitemize ve ihtiyacımıza göre tek olan Vazifenin payımıza düşen kısmını yaparız. Unutmamak gerekir ki, yaptığımız her iş Bütün'ü, yani tüm varlıkları ve tek olan Vazife'yi etkilemektedir. Gücümüz ölçüsündeki kısmını yürüttüğümüz tek olan Vazife'ye ancak şuurlu davranışlarımızla katkıda bulunabiliriz. Bunun için de kendini bilmek gerekir.

Özel ve Genel Vazifeliler

Özel ve genel olmak üzere iki türlü vazife ve buna bağlı olarak iki türlü vazifeli vardır. Her varlık vazifesini yaptığından, herkes genel olarak vazifelidir. Ama özel vazife ve özel vazifelilerin durumu farklıdır. Genel vazifeli dolaylı olarak hizmet yapar, ama özel vazifelinin varlık sebebi hizmet ve vazifedir.

Dünyada ya da başka bir tekâmül mekânında belli bir vazifenin yerine getirilme zarureti belirince, onun bir vazifeliyi tayin edilir. İdareci Plânların tayin ettiği bu varlık özel vazifelidir ve görevini gerektiği gibi yapar. Onların varlıklarının sebebi belirlenen hizmeti yapmaktır. Özel vazifeliler İdareci Plânlara vekâleten iş görürler. Onların faaliyetleri sonucu ortaya çıkan iş, güçlü bir mıknatıs gibi insanları kendisine çeker ve mantallerde büyük açılmalara ve gelişmelere sebep olur. Özel vazifeliler Yukarının ne olduğunu, İdareci Plânların ne olduğunu bilirler.

Özel vazifelilerin doğuş sebebi hizmet ve vazifedir. Genel vazifelilerin sebebi ise dolayısıyla hizmettir. Biz önce kendimize hizmet ederiz ve bu ârada da farkında olmadan İdareci Plânların, Yukarının işlerine otomatik olarak hizmet ederiz.

Yukarının plânladığı bir vazife mutlaka gerçekleşir; en mükemmel şekilde biter ya da bitirilir. Biterse, uyanık vazifeliler tarafından neticelendirilir; bitirilirse uyanık olmayanlara otomatik şekilde yaptırılır.

Özel vazifeliler, vazifenin niteliğine göre toplum tarafından tanınır ya da hiç tanınmaz. Gerçek vazifelinin herkes tarafından bilinmesi gerektiği zaman bunlar çok geniş faaliyetler hâlinde ortaya çıkarlar.

Peygamberlik hareketleri böyledir. Onları herkesin bilmesinde büyük bir zaruret vardır. Gizli vazifeliler ise genellikle halktan biriymiş gibi vazifesini görür. Üstün pozitif mantal neşriyatıyla gerekli etkiyi yaratır ve sessizce plânına çekilir.

İnsanlara yol gösteren her büyük inisiye vazifeli değildir. Yani İdareci Plânlar kendilerine özel olarak bir vazife yüklemiş değildir, onlar kendi vericilik niteliklerini geliştirmek üzere böyle bir hizmeti benimsemişlerdir. Özel vazifeli olmak farklıdır. Her iki durumda da Yukarı o varlıklara yardım eder, çünkü her iş

Yukarının işidir. Kendiliğinden vazifeliyi sanki seçmiş gibi destekler, ama düştüğü zaman da tutmaz. Ama özel vazifeli süreçte zaman, taş önünden çekilir ve o iş için önünde engel kalmaz. Kendiliğinden vazifelinin yoluna ulaşacağı meçhuldür, ama özel vazifelinin ulaşacağı hedef bellidir. Ama bu gene de çok büyük bir çaba getirir.

Özel vazifeliler kaderlerine hâkimdirler, psişik tasarrufları vardır, fizik kanunlara tâbi değildirler, gerektiğinde hiperfizik kanunları kullanarak diğer insanları acz içinde bırakabilirler. Onlar vazifelerini emrolundukları gibi yaparlar ve o süreç içinde işin gereğine uygun seviyeye inerek, muazzam bir esneklik gösterirler. Şuuruları kapalı olanlar ya da uykudakiler onları kendi realitelerine, kendi zanlarına göre görürler ve değerlendirirler. Başka bir ifadeyle hiç kimse onların gerçek yüzlerini göremez.

Özel vazifelilerin, vazifelerini yerine getirmekten başka hâlleri makbul değildir. Aksi takdirde ihtar alırlar. Vazifelilere verilen güç ancak vazifelerinin yerine getirilişinde kullanılacak biçimde ayarlanmıştır. Bu yüzden ki, onların vazife dışındaki hâlleri makbul olmamaktadır. Vazifeli, kendisine verilen imkânları sadece o iş üzerinde kullanmak zorundadır. Onlar plânlarının maddî ortamdaki uzantıları, tesir gidiş gelişinin gerçekleştirildiği âdeta son-daj borularıdır.

Özel vazifeli olan peygamberler, kendi yüksek mekânlarının enerjisini, burada kullanabilecek varlıklardır. Bu varlıklar, yüksek ruhsal enerjiyi çekecek birer paratonerdir. Birçok varlık arasında, bu liyakate sahip birçok varlık arasında vazifeyi üzerine alıp onu yerine getiren şahsiyetlerdir. Bunun için bir hayat değil, birçok hayatlar süresince bu irade beyanını gösterirler. Bu varlıkların gözetilmesinin yanı sıra, vazife göreceği mekânlar da birçok mizansenlerle düzenlenir ve görev yerine getirilir.

İdareci plânların insanlığın tekâmülüyle ilgili programları mevcuttur. Bu program her yerde, her şartta aynen uygulanır. Bu, hiçbir şekilde değişmeyecek olan mukadderatımızdır. Bu mukadderatın içerisine girmiş olan varlıklar, bizler kendi hür enerji ve irademizi geliştirmek, yani tekâmül etmek durumundayız. Bu ihtiyaç peygamberleri, kozmik öğretmenleri, büyük inisiyeleri, özel vazifelileri cezbeder. Yukarı vazifelinin başarılması için her türlü

önemi alır. Vazifeyi bir vazifeli yapmazsa, yedeklerden biri mutlaka yapar.

Her peygamber vazifelidir, ancak vazifeyi bizatihi almaz, kendisi meydana getirir. Dolayısıyla bu vazife kendisine verilmiş olur. O varlık geçmiş hayatlarla ilgili karmik sisteminin kendisine kazandırdığı büyük güçleri ve ayrıcalığı ve bunların üzerindeki büyük liyakati kullanabileceğini önce kendisine ve sonra varlıklar âlemine sunar. Ve onun bu takdimi, muhakkak ki İdareci Plânlar tarafından incelenir ve benimsenir. Bununla beraber aynı vazifeyi yapabilecek kudrette pek çok varlık da vardır.

Vazife Verilmez, Alınır

Yeryüzünde özel bir vazife yapılabilecek güçteki varlıklara, onların iradeleri dışında yukarıdan bir emir vererek atama yapmaz. Vazife keşindir, ama vazifeli kesin değildir. Örneğin bir devrenin resulü bir tane değildir. Birçok liyakatli arasında ancak bir tanesi bu vazifeyi alır ve bunu yerine getirir. Yani ortaya bir gönüllü çıkmış, **Vazife Yapma Hakkını** kullanmıştır. Bu durumda İdareci Plânlar onu özel bir misyonla sevk eder, yol gösterir; fakat onu vaktiyle tayin etmez. Bu, varlığın **Seçme Özgürlüğü**ne ve geleceğini hazırlama kudretine sahip olduğunu gösterir.

Görülüyor ki, Hizmet ve Vazife Kanunu gereği herkes kendi idrak ve kudreti ölçüsünde seçtiği bir vazifeyi yerine getirmekte ve kendi iradesi dışında herhangi bir güç ona vazife yüklememektedir. Ancak beşerî hayat içerisinde, dar şuurla ve nefsanî isteklerle talep edilen bir vazife, o vazifenin daha şuurlu varlıkları tarafından reddedilebilir, çünkü talep eden henüz o vazifeyi yerine getirebilecek kudret ve liyakatte değildir; o vazife yolunda yetişmekte olan bir hevesli, vazifenin sorumluluğunu henüz taşıyamayacak olan iyi niyetli bir acemi olup geleceğe hazırlanmaktadır.

Vazife Nispeten Bilerek (Şuurlu) Nasıl Yapılır?

Bir varlığın nispeten bilerek vazife yapması kolay değildir. Bu liyakat varlığın göstereceği büyük cehitler sonunda kazanılabilir.

Bunun için:

- **Esneklik kazanmalıdır.** Böylece varlık uyum kabiliyeti kazanacak ve diğer varlıklarla ortak alanlar kurabilecektir. Esneklik demek varlığın duygu ve düşüncelerini kontrol edebilme kudretini kazanmasıdır. Böylece varlık sabırlı ve hoşgörülü olur.
- **Kendinden dışa taşmalıdır.** Yani ego-suyla mücadelesi bitip, diğer varlıklara doğru yayılmalıdır.
- **Karşılıksız vermelidir.** Varlık herhangi bir çıkar, karşılık beklemeden, korkmadan her seviyede verme faaliyetini arttırmalıdır.
- **Birlik anlayışı gelişmelidir.** Kendinden başkalarını kendi gibi bilmeli, herkesle herkes olmalıdır. Yapılan tüm iyilik ve kötülüklerde dolaylı ya da dolaysız payı olduğunu düşünerek, büyük bir sorumluluk duygusuyla daima hayra çalışmalıdır.
- **Vicdanı gelişmesi lâzımdır.** Vicdanı gelişmeyen şuurlanamaz; şuurlanmayan da bilerek vazife yapamaz. Zarar göreceğini bilse bile vicdan sesini dinleyen insan, vazife yolunda ilk adımları atmış demektir.
- **Dünyaya doymalıdır.** Vazifesini bilerek yapacak olan dünya realitesini aşmalı, eşkoşmalardan kurtulmalı, dünyanın çekimi onu yolundan saptıramamalıdır.
- **Kendini kontrol edebilmelidir.** Duygu, düşünce, çağırışım ve imajinasyon kontrol altına alınmalı. Peşin fikirlerden, sübjektif kanaatlerden kurtulmalı; saf, berrak ve pozitif bir mantal neşriyat içinde kalmalıdır.
- **Kendini bilmek gerekir.** Vazife adamının kendinin beden değil, sonsuzluk içinde bedenleri tekâmül aracı olarak kullanan ruh olduğunu bilmelidir.
- **Bilginin Yukarıdan geldiğini bilmelidir.** Vazife insanı bilgi aktarımında kendine pay çıkarmaz, tesiri aldığı gibi yansıtır. Bilgi kaynağının Yukarıyı olduğunu, kendisinin sadece aracılık görevini yaptığını bilir.
- **Sevgiyi yansıtmalıdır.** Ayrım yapmayan gerçek sevgi enerjisini direnç göstermeden yayınlamalıdır.
- **Güvenilir ve dengeli olmalıdır.** Yuka-

rısı, özel vazife yapacak varlığın dünya cazibesine kapılarak iniş-çıkışlar göstermemesini ister. Çünkü iş aksa-madan yapılmalıdır.

- **Yapılan her işi Yukarı'nın işi bilmelidir.** Vazifeli varlık her işin, her eylemin, her hareketin Yukarı'ya ait bir vazife olduğunu bilerek her an "yanık" kalmaya çalışmalıdır.
- **Kâinat Kanunlarının işleyişini fark etmelidir.** Kâinatın hiçbir noktasında tesadüfe yer olmadığını, ilke ve kanunların her yerde, her an işlediğini bilmeli; bunları anlamaya ve kullanmaya çalışmalıdır.
- **İdareci Plânların denetim ve koruması altında olduğunu bilmelidir.** İnsanlık tekâmülünün Yukarının görüp gözeticiliği altında gerçekleştiğini, her şeyin ve her olayın Yukarının koruyucu ve yönlendirici yardımları olduğunu fark ederek iman ve Yukarıya güven hâli içinde olmalıdır.
- **Akil ve vicdanın ötesinde, yüksek sezgi ve bilgiyle yaşmalıdır.** Vazife adamı akli ve vicdanı kullanmakla beraber kendisini Yukarı'ya teslim ettiğinden yüksek sezgi ve bilgileri rehber edinir.
- **Yukarı'nın işini kendi işi bilmelidir.** Vazife insanı sahip olduğu her imkânın vazifesi için kendisine emanet edildiğini, vazife için doğduğunu bilerek, vazifesiyle kendisini "bir" eder.

Şunu ifade edelim ki, insan ne kadar gelişirse gelişsin yeryüzü şartlarında (yani maddenin titreşim seviyesinin düşüklüğü ve zaman enerjisinin az yoğun oluşu) bedenli hâldeyken açık şuurla vazife yapamaz. Açık şuura ancak beden terk edilince, yukarıda sahip olunur. Ama onlar gene de yüksek bir imanla vazifelerini mükemmelen yerine getirirler.

Sadıklar Plânı Tebligatı'nda bir vazife almak arzu ve durumunda olan varlıklar hakkında şu bilgiler veriliyor:

"Eğer bir vazife almak arzu ve durumun-

da iseniz, hem aklınız, hem vicdanınız bu vazife şümülünün içine girer. Dolayısıyla akıl ve vicdan diye sıkı sıkıya müdafaa etmeye çalıştığınız bu hususlar, bir kademenin üzerinde yok olurcasına yerini vazifeye terk eder. Vazifelerin ifasında hiyerarşik bir sistemin cari olduğu bilinir. Hiyerarşik sistemde ise aklı ve vicdanî bir muhasebe değil, vazife ön plândadır. Demek, bedenli olduğunuz zaman kendinizi hür, vicdanından başka bir şey yapmaz, akli delilleriyle hareket eder farz edersiniz. Yukarıya çıktığınız zaman da, bunlar yoktur farz edersiniz. Vazife yukarıda da aşağıda da aynıdır. Değişen, fikrin şümülü ve yüksekliğidir."

Vazifeli Anadolu Toplumu

Hizmet ve Vazife Kanunu, bireyler üzerinde olduğu gibi toplumlar üzerinde de etkilidir. Tüm dünyayı ilgilendiren büyük vazifelerde liyakatli milletler İdareci Plânlar tarafından vazifeli kılınırlar. Ancak o toplumun, söz konusu büyük programın amacına uygun hareket etmesi şarttır.

Türkiye'nin, Anadolu toplumunun vazifesi, her şeyden önce insanların topluca şuurlanmasını sağlayacak olan Bilgi'yi muhafaza etmesiyle başlar. Türkiye'de mevcut olan bu Bilgi, hiçbir ayırım gözetmeksizin tüm insanlık içindir. Bilgi Kitabı'nın zamanı geldiğinde insanlığa tanıtılması ve yaygınlaştırılması vazifesi Türkiye'ye aittir.

Üstat Dr. Bedri Ruhselman tarafından indirilen bu evrensel Bilgi, bu dünya üstü Bilgi, bu geleceğin Bilgisi insanlığın elinde objektif vaziyette durmaktadır. İnsanlığın bir üyesi olan Türkiye'de mevcut olan bu Yüce İşığa Bilgi Kitabı diyoruz. İşte Anadolu halkı Bilgi Kitabı'nın her türlü hizmetini yapmak için yüzyıllardan beri yetiştirilen vazifeli bir toplumdur. Yüce İşığın ortaya çıkması, insanlığın onunla karşılaşmaya hazır hâle gelmesine bağlıdır. İnsanlık her türlü çalkıntı, sarsıntı, teşevvüş ve dejenerasyonu o günler için Yukarı'sı tarafından büyük bir hızla yetiştirilmektedir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

DUYURU

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEKİ
KONFERANSLARA YAZ TATİLİ NEDENİYLE ARA VERİLMİŞTİR.
KONFERANSLAR EYLÜL AYINDAN İTİBAREN DEVAM EDECEKTİR.

Çevre Temizliğinden Önce Mental Temizlik Şart...

- * Kirliliğin nedeni; insanların, zihinsel ve bedensel konfor adına doğaya ve öteki canlılara zarar vermek pahasına, bencilce ve açgözlülikle para kazanma hırsları...
- * Dünya insanlık ailesi olarak; yuvamızın tavanını delmiş, tabanını da berbat etmiş durumdayız...

TEZAHÜRATIN ön aşaması imajinasyondur. İmajinasyon, mantalde olan bir etkinliktir. Her fiilin ilk aşaması mantalde gelişir. Dünyanın bugünkü perişan hâli bizim elimizin, emeğimizin sonucu olduğuna göre ; kirlilik, insanın mantalinde başlamıştır. Onun için; "önce insan kirlendi..." diyoruz. Dolayısıyla bu şekilde bir tezahürata biz neden olduk. Bireysellik gelişiminin bu son aşama-

sında insan; başarması gereken mental temizliği henüz tamamlamadığı için, kendisinin ve öteki canlılarla birlikte, dünyanın bile esasen ruh varlığının bir tezahürü olduğunu yaygın olarak benimseyemediği için, bilim ve din, fonksiyonlarını bu yönde gerçekleştirmek üzere insanı ele almadığı için, çok doğal olarak çarpık ve tek yönlü bir gelişimle böyle bir dünya yarattı: Toprağı, suyu, havası kirlî, erozyonla devamlı aşınan bir dünya... Örneğin, Brüksel Uluslararası Demekler Birliği, 1986'da 10.000'den fazla "dünya sorunu" saptamış :

- Uluslararası ilişkilerde gerilim,
- Ekonomik sıkıntılar,
- Uyuşturucu tehlikesi,
- Kaynakların tükenmesi,
- Fakirliğe karşı savaş,
- Kanunsuzlukla savaş,
- Nüfus problemleri,
- Sağlık problemleri,
- Ailedeki çöküntüler,
- Artan çevre kirliliği...

Bugün hiç de hoşumuza gitmeyen, insan olarak kendimize yakıştıramadığımız, çocuklarımıza emanet etmekten utandığımız bu görünüm, aslında arzularımızın perişan manzarasından başka bir şey değil...

Bu ekonomi, bu teknoloji ve sonuç olarak bu dünya bizim eserimiz değil mi? Biz bunları kendi hür irademizle yaratmadık mı? Özgürlük adına, demokrasi adına ve daha başka yüksek idealler uğruna veya bunların arkasına saklanarak böyle arzu ettik; insanıyla, havasıyla, suyuyla, toprağıyla böyle bir çevre yarattık. Sebep sonuç yarasına göre, kendi elimizin, emeğimizin ürünleri ve sonuçlarıyla karşı karşıyayız.

Şimdi beğenmediğimiz bu durum, tüm insanlığın geleceği bakımından bizi endişelere boğan bu çevrenin yaratıcısı olan arzularımız, irademiz ne türden şeylerdi acaba? Şöyle bir gözden geçirelim; neler istiyoruz, neleri arzuluyoruz?

Evlât isteriz; tam anlamıyla evlât yetiştirecek olgunlukta olup olmadığını düşünmeden. Eş isteriz; kendisiyle tüm değerlerimizi, rahatımızı ve konforumuzu paylaşacak kadar, her türlü sıkıntısına katlanacak kadar fedakâr ve erdemli olup olmadığını düşünmeden. Maddesel gelir isteriz; çıkar-sız olarak yardımlaşma ve dayanışma şuuruna ulaşmadan. Hep almak isteriz; ne kadar verebileceğimizi aklımıza bile getirmeden. Doymak bilmeyen egomuzun açlığını hep gidermek isteriz, başkalarının da buna hakkı olduğunu görmeden. Maddesel ve ekonomik değere sahip olan her şeyin en iyisini edinmek isteriz, kendimiz gibilerinin de bu arzuda olduklarını göz önüne almadan. İnsan kardeşlerimizin, hatta çocukların toplu hâlde buldukları yerlerde periyodik nikotin ihtiyacımızı gideririz; ağızımızdan çıkan dumanla onları da zehirlediğimizi düşünmeden.

Eski inisiyatik öğretilerle, dinlerin önemli konularından biri olan "düşüncelerimizden de sorumlu olduğumuz"un önemini

yeni yeni anlıyoruz, biraz geç de olsa... Kendisini bedenden ibaret sanan ve doğum öncesiyle, ölüm sonrasında habersiz olan bir mantalitenin kuşkusuz böyle bir sorumluluğu yoktur. Ne olursa olsun, önemli ve en önemli olan kendisidir. "Kul hakkı" diye bir anlayışa sahip olmaması son derece doğaldır. Ya da böyle bir şeyi düşünse bile, kendi beşerî çıkarlarının zedelenmemesi için, dolayısıyla yine kendisi için bunu yapabilir.

Demek ki insan önce kendinden başlanmalı. Önce kendini gözleyip, içsel ve mantal bir denetime kendi kendisini tâbi tutmalı. Uyumsuzluklarını gidermeli. Kendisine (yine kendi elinin emeği olan teknolojinin ve ekonominin ürünü olarak) yapılan empozisyonlardan ve şartlandırmalardan kurtulmalı, inançlarını geliştirmeli ve küreselleştirmeli, duyularını kontrol etmeli. Bu şekilde, uyumsuz yanı olan nefsinin, duygu ve düşüncelerini yönlendirmeyecek şekilde onu eğitime gayret ve uğraşı içine girmelidir. Aksi takdirde kendini (mantalini) bu şekilde temizlemeyen insanın kendine hayrı yoktur ki, çevresini nasıl korusun, çevresine nasıl hayrı olsun? Kendinden başkalarını nasıl düşünsün? İnsan olarak tüm varlıklara karşı sorumlu olduğunu, hatta başkalarının kendisinden daha önemli olduğunu, yaratılanı YARADAN'dan dolayı sevmek gerektiğini ve her tür sevgisinin de karşılıksız olması gerektiğini nasıl bilir?

Bu nedenle, tüm varlıklara karşı olan sorumluluğumuzu sürekli olarak hatırlayacak şekilde mantal kontrolümüzü ihmal etmezsek, doğa için de yapabileceğimiz en iyi şeyi yapmış oluruz. Belki bu şekilde; binlerce yıllık gelişimden sonra oturduğumuz dalı kesmek ya da yuvamızı başımıza yıkmak gibi çok gülünç bir hatanın gerçekleşmesini önlemiş, bencilce bir rahatlık için doğaya ve öteki canlılara zarar vermiş olmaktan kurtulmuş oluruz. Gerçek anlamda insanlık da bunu gerektirir.

S

Üphesiz, zeval bulmayacak en yüksek kanun sevgidir. Bu sevgi, mukaddes kitaplarınızın izah etmeye çalıştığı sevginin çok fevkinde olan ilâhi bir prensiptir.

DÜNYA DIŞI YAŞAM VE TEOZOĞI

ASTRONOMİ ile uğraőan insanların çoğu yıllardır, bizlerin evrende yalnız olmadığımızıza inanmaktadır. Yine onlara göre diğer güneş sistemlerinde bulunan gezegenlerde de zeki yaşam diye bir olgu bulunmaktadır. Life dergisinin Eylül 1992 sayısının kapak konusu, dünyadiőı zekâların araştırılmasındaki büyük hızlanmayı ele almaktaydı. Evrende milyarlarca galaksi vardır ve tek bir galakside bizim güneőimize benzeyen milyarlarca yıldız bulunmaktadır. Carl Sagan'a göre, dünyadaki insanların, sonsuz bir evrende tek zeki varlıklar olduğuna inanmak mümkün değildir. Onun öncülüğünde 1982 yılında 50'den fazla ünlü bilimadamı SETI'yi (Dünyadiőı Zeki Yaşamı Araştırma) destekleyen bir dilekçe imzalamıőtı. Üstelik diğer bilimadamlarından gelecek tepkileri bile bile. Aynı yıl içinde düzenlenen bir panelde astronomiyle uğraőan bilim-adamları Şu sonuca ulaőtılar: "Yıldızlar ve galaksiler gibi zeki organizmalar da evrenin bir parçasıdır. İnsan üzerinde, dünyadiőı zeki bir hayatın saptanmasından daha büyük bir etki yaratabilecek bir keőtif hayal etmek pek mümkün değildir."

Bilimadamları evrendeki zeki yaşamların iőaretlerini dinlemek için geçmiş yıllarda radyo teleskoplar kullandılar. Ama Ekim 1992'de baőtlatılan NASA SETI projesi, daha önceden harcanmıőt çabaların çok ötesine geçmiőt durumda. En az on yıl sürecek bu proje, zeki varlıklar tarafından meydana getirilen radyo dalgalarını belirlemeye çalışacak; dünyaya doğru ışık hızında olan yolculuklarına daha dün kadar yeni (ya da milyonlarca yıl kadar uzun bir süre önce) baőtlanmış olabilen radyo dalgalarını.

Life dergisinin aynı sayısında ünlü bilimkurgu yazarı Arthur Clarke, bilimadamlarının, uzak yıldızlardan gelen sinyalleri dinlemeyi neden çok önemli

gördüklerini Şöyle açıklıyor:

"Dünyadiőı zeki yaşamı araőtırmanın iki yönü özelliği var: Teknolojik ve felsefi. Birincisi, mühendislerin ve bilimadamlarının ilgi alanına giriyor. Nerede ve nasıl araőtıracađız ve hangi âletle? İkincisi ise düşünen her insanın ilgileneceği bir konudur. Çünkü sorulabilecek en temel sorulardan birini ele almaktadır: Kozmik hiyerarőtide bu homosa-piens (düşünen adam) dünya insanının en son ulaőtıđı Şu durum nedir?..."

Dünyanın ötesinde bir zeki yaőamın saptanması elbette evrene yönelik bakış açımızda sonsuz bir deđiőtım yaratacaktır.

Dünyadiőı bir varlık hakkında ilk öğrenmek istediğimiz Şey, onun neye benzediğidir... Büyük bir olasılıkla öğrendiğimiz zaman Őoka girebilirdik. Bizim basit tasarımlarımız yeterli gibi görünmesine rağmen, ki dünyaya benzeyen gezegenlerde muhtemelen bu tip bir bedene bizim insan diye nitelendirebileceğimiz varlıklar olmayacaktır... Hiçbir zaman ve mekânda bizim geçirdiğimiz tekâmül düzeni asla tekrarlanmayacaktır...

Çok sayıda insanın SETI projesine karşı çıkmasının sebebi bu olabilir. Araştırma lehinde olanlar büyük faydaların olacağından emindir. Eğer Samanyolu'nda daha yüksek düzeyde uygarlıklar varsa, bunlar muhtemelen, daha az geliőtmiőt komőularının öğrenmeleri için daha kolay anlaşılabilen bir "Galaktik Ansiklopedi"nin yayını yapıyor olabilirler. Bu ansiklopedinin içinde de filozoflarımızın ve bilimadamlarımızın yüzyıllardır sorduğu bütün soruların cevapları ve insanlığa göz açtırmayan uygulamadaki sorunların çözümleri de olabilir.

Ancak böylesine bir bilgi akıőtını içimize çe-

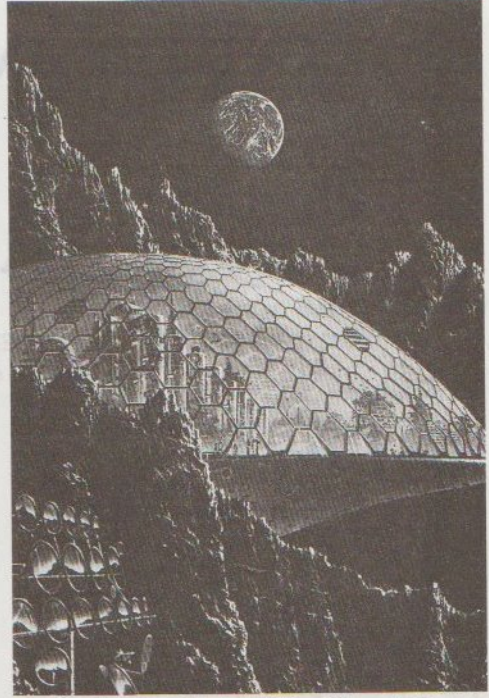
kebilecek miydik acaba? Ve onun varlığı bizlerde bir aşağılık kompleksi (belki de sonucusu) yaratmaz mıydı? Farklı gelişim düzeylerinde bulunan kültürler arasındaki çok iyi niyetli ilişkiler bile korunç sonuçlara sebep olabilmektedir. Uzun vadede bilgiyi kendi çabalarımızla elde etmek çok daha iyi olmaz mıydı? Bir kabile şefiyle tanışmıştım. Bai teknolojisinin harikalarıyla yüzyüze gelince şöyle demişti: Siz bizim hayallerimizi çaldınız."

Teozofik araştırmalara temel olan kitaplardan biri olan Gizli Doktrin'de (Cilt 2, sayfa 702) şöyle denmektedir: "Gözlenmiş olaylarla birlikte bilimsel sonuçlar da, bizimkinden başka dünyalarda da hayatın (zeki, şuurlu hayat) olması gerektiğini söyleyen insanın iç sesiyle uyum içindedir." Ancak hem bazı bilimadamlarının hem de bilimkurgu yazarlarının şimdiye kadar yaptıkları genel bir hata da, yeryüzündeki yaşam koşullarını, diğer gezegenlerde bulunan insanlar için bir standart olarak kabul etmeleri olmuştur. Ve artık bunun bir yanlışlık olduğu itiraf edilmektedir.

Bizim dindar atalarımız, dünyanın, evrenin merkezinde yer aldığına inanmasına rağmen, kilişenin ve onun kibirli hizmetkârlarının, başka gezegenlerde de hayat olabileceğine dair bir inancı günaha girmek olarak kabul ettiği dönemler çoktan gerilerde kaldı. Âdem ile Havva, Yılan, ve İlk Günah öykülerinin nesiller boyunca birbirine aktarılması, bu yüzden de evrensel gerçeklerin, biz küçük insanların anlamsız gururlarına kurban edilmesi epey zamanımızı aldı.

Ancak bizler düşüncelerimizi gezegen zincirimizin ötelere uzatıp da, güneş sisteminin sınırlarını geçmeye çalıştığımız zaman, işte o zamar gerçekten gururlu aptallar gibi hareket etmiş oluruz... Normal bir insanın, fizik duyularının bağladığından başka bir şuur durumuna ait tecrübesi yoktur. İnsanlar hayal eder; rüyaların, fizik beyni etkileyemeyeceği kadar derin olan uykulara dalarlar. Böyle hâllerde de bir şuur olması gerekir. Bu tür sırlar hâlâ ortaya çıkarılmamışken, dünya insanınır tecrübe ettiğinden gayet farklı şuur biçimlerine ihtiyaç duyan diğer gezegenlerin çıkarları konusunda nasıl oluyor da spekülasyon yapabiliyor?

İnisiye edilmiş olmalarına rağmen büyük mürşitler ve yol göstericiler için bile bu durum geçerlidir. Üstelik bu insanların, bizim sistemimizdeki gezegenlerin yapısı ve insanları hakkında bilgiler var. Aslında onlar bütün gezegenlerin üzerinde varlıkların yaşadığını bilmektedirler. Ama sadece bizim sistemimizdeki gezegenlere (hem fizik hem

Evrendeki zeki varlıklarla ilişki kurabilmemiz için uyum ve esneklik yeteneğimizin artması, anlayışımızın yükselmesi gerekir.

ruh olarak) ulaşabilmektedirler. Ayrıca bu küre üzerinde farklı şuur düzeyleri varken, bizim sistemimiz içindeki şuur plânlarıyla dostça ilişkilere girmenin kendileri için bile ne kadar zor olduğunun farkındadırlar. Onlar bu tür bilgi ve bağlantılara ulaşabilirler çünkü normal insanların algılamalarına kapalı olan şuur plânlarına nasıl erişileceğini öğrenmişlerdir. Ancak bilgilerini etrafa yayacak olsaydılar, dünya yine iyileşmezdi. Çünkü dünya insanları, tek başına kendilerine söylenenleri anlamalarını sağlayabilecek diğer algılama formlarına ait tecrübeleri yaşamış değildir.

Görünüşte kalplerimizi bir heyecan ışığıyla dolduran, zihinsel ve ruhsal anlayışımıza yen ufuklar katan boş ve yararsız spekülasyonları bırakalım. Çünkü bu tür spekülasyonlar, realitemizde yapay bir dürtü yaratırlar. Ayrıca sadece içinde yaşadığımız dünyaya ait değil, aynı zamanda kendimizdeki sonsuzluğa ait cahilliğimizi bile artırırlar. (Gizli Doktrin, Cilt II)

(The Theosophical Movement, Aralık 1992'den çeviren: Ayhan TOLAYBENK)

VARLIĞIN BİRLİĞİ ŞUURUNA ULAŞMAK

Selman GERÇEKSEVER
Aznif ATASEV

(Geçen Sayıdan Devam)

Varlık, özündeki bilginin kullanılabilirlik oranını yükselttikçe, yani bilgisine sahip olduğu şeyi uygulamaya koydukça gitgide artan bir hızla şuurlanmaya devam edecektir. Bu şuurlanma süreci içinde, nefes alıp vermek kadar do-

ğal olan ve uygulaması hiçbir zaman varlık için zorunluluk getirmeyen yardımlaşma ve dayanışma yasası gereği şuur kapasitesini yükselten varlık, bu işte yetersiz kalan (kendisinden beklenen performansı gereği gibi gösteremeyen) Plânsal kardeşlerine yardım eder. Tezahür etmiş olan varlığın, şuurunu itibarıyla çeşitli durumlarda bulunması, anlayışın genişlemesine yarar sağlar. Aslında şuurculuk, tüm merkezlerden gelen tesirlere karşı aynı anda uyanık olmaktır. (*)

Tezahür etmiş olan varlığın (insanın) şuur itibarıyla çeşitli durumlarda bulunması, anlayışın ortaya çıkmasını ve kapsamının artmasını beraberinde getirir. Bu bakımdan, anlayış aslında bir şuur olayıdır. Anlayış ve duyuş değişimleri de şuur değişimini beraberinde getirmektedir. Bunun en doğal sonucu, varlığın uyum kabiliyetinin artışı ve varlığın birliği şuuruna doğru tirmanışıdır.

Aslında tezahür etmiş ruh için bedeni canlı tutmak başlı başına bir şuurculuktur. Şuurculuk devamlı değişildir. Dereceli olması söz konusudur. Şuurculuk aynı zamanda bize kadar ulaşan tesirleri fark etmenin gücü

ve kapasitesidir. O etkinin farkında olunca ya kadar olaylar yinelenir durur. Bu durum tezahürat âleminde sürekli bir ıstırap, şanssızlık, mutsuzluk olarak algılanır. Ama "farkındalık"ın ortaya çıkmasıyla geçer.

Buraya kadar anlattığımız hususlar insanın bireysellik süreci içinde tamamladığı aşamalarıdır. Bunlar insanı plânyıyla birlikte topluca tekâmüle hazırlayan aşamalarıdır. Bireysellik gelişim süreci sonunda topluca kıyam ile yapılacak toplu tekâmül hareketinden sonra, eşsiz bir birlik beraberlik ruhu ve gerçek bir "yardımlaşma ve dayanışma şuurunu" uygulama dönemine girilecektir. Bunun başka bir adı da "semavî teslimiyet dönemi"dir. Bu yeni dönemde etkisini vicdanlarımızda duyacağımız en önemli yasa, yardımlaşma ve dayanışma yasası olacaktır. O zaman dünya insanlığı günlük yaşamlarını yardımlaşma ve dayanışma şuuru içinde sürdürecektir.

Şimdiki dünya insanlığı, o zaman "dünya üstü beşer" olarak ve yardımlaşma ve dayanışma şuuru içinde, yaşamlarını "uyanmış olarak" sürdürecektir. Bu yeni durum, o zaman gerilerde kalmış olacak olan bireysellik gelişim sürecinden çok farklıdır. Bireysel yaşamda, gerçek anlamda yardımlaşma ve dayanışma çok zor ve nardır. Büyük fedakârlık, dolayısıyla ıstırap gerektirir.

Yeni dönemin en belirgin başka bir ni-

(*) "Uyanık olunuz!" — İsa Peygamber

telîği de organizasyonun bir ortak alan organizasyonu olmasıdır. Bu, otonom bir yapının, yani her bakımdan kendi kendine yeterli olan bir yapının en belirgin özelliğidir: "Ortak Alan Organizasyonu." Zaten şimdi dünyada kurulmaya çalışılan da budur. Onun telâfî içindedir herkes. Kuşkusuz dünyanın spatyomundakiler de... İnsanlık ortak alan organizasyonunda tüm varlıklar, plânsal bir bütünlük içindedirler. Plânın hemen hemen tüm üyeleri plâna bütünleşmiş vaziyettedir. Dolayısıyla yeni dönemin insanları aynı zamanda ortak alan şuurunda bulunacaktır.

Yazımızın ana temasını oluşturan varlığın birliği şuuru ile şimdi buraya kadar geldiğimiz husus arasında çok yakınlık vardır sanıyoruz. Ortak alan organizasyonunda dinamik bir hiyerarşi mevcuttur. Böyle bir organizasyonda herkes lâyıık olduğu ve hak ettiği, kendisinin tercih ettiği yerde bulunacaktır. Bulunacağı yer onun şuur kapasitesiyle ilgilidir. Böyle bir hiyerarşi içinde yükselerek plâniyla bütünleşmek ve özdeşleşmek her varlığın en doğal hakkıdır. Çünkü seçme özgürlüğüne bağlı olarak varlığın dahil olduğu plânda "vazife yapma hakkı" vardır. Toplu tekâmül döneminde, varlıklar kısmen de olsa, plâna bütünleşme anlayışına sahiptir. Belli bir plân içinde gerçek kurtuluş da budur zaten: Plâna bütünleşmek, plânın içinde varlık olarak bireyselliğini tamamen yitirip, plânın her tarafına homojen olarak dağılmaktır. Öz-kendisiyle bir olmaktır. Bu, "yok olmak" demek değildir. Sadece plâna özdeşleşmedir. Başka bir ifadeyle plâna bütünleşmek, üstün bir realitede erimek ve mistik tabiriyle de "O" olmaktır.

Yine plân kavramıyla ilgili anlayışımız çerçevesinde olmak üzere plânsal tekâmül anlayışı içinde şuurlanmaktan söz edeceğiz. Böyle bir anlayışa ulaşmak kuşkusuz, varlığın bireysellik gelişimini tamamladıktan sonra ortaya çıkacak yepyeni bir anlayış şeklidir. Bu aşamada varlık, artık gerçek tekâmülün bireysel olmayacağını, bi-

reyselliğin buna ancak bir hazırlık aşaması olduğunu kavramıştır. Bireysellik gelişimi boyunca değişmiştir, farklılaşmış, değer kazanmış ama henüz tekâmül etmemiştir. Çünkü gerçek tekâmül plâna birlikte ve topyekûn olan bir sıçramadır.

Plânsal tekâmül anlayışına göre, plândan ayrı bir gelişim söz konusu değildir. Bir gelişim söz konusu ise, plânın topyekûn olgunlaşmasıyla toplu hâlde bir sıçramanın yapılmasıdır. Hep birlikte belirli bir yükü, belli bir hamuleyi taşıyacak hâlde gelmektedir.

"Varlığın birliği şuuru" anlayışı içinde; "plânım yükselirse, ben de yükselirim. Çünkü bu yükseliş, bireysel bir hareket değildir. Hazırlanıp hazırlanıp, topluca yapılacak bir sıçramadır. O hâlde plânıma hizmet etmeliyim. Plânımın gönderdiği tesirlere esneyerek uyum sağlamalıyım. Bu tesirlerin gereğini yerine getirmek benim varoluş sebebidir ve asıl ezeli ve ebedî olan vazifemdir. Tüm fiillerimin ve hareketlerimin hedefi, bu anlamda, vazifedir. Söz konusu vazife çerçevesinde plânımın (onun bir mensubu olarak) üst realiteye yöneltici tesirlerini bulduğum yerde dağıtmak/yansıtmak için dirençlerimi gidermeliyim. Bana söylendiği gibi olmaya çalışmalıyım. Bu tesirler için daha çok iletken hâlde gelmeliyim. Plânımın dünyadaki en son uzantısı, en uç noktalarından biri olduğumu akıldan çıkarmamalıyım. Varlık böyle bir plânsal tekâmül anlayışı içinde şuurlanmaya devam edecektir. Böyle bir gidişle de, plânının (öz kendisinin) dünyasal bir tezahür uzantısı olduğu sezgisi kendisinde gitgide artacaktır. Bu durum varlıkta kolektiflik ruhunun gelişmesidir. Gitgide güçlenen ortak alan organizasyonu içinde tüm dünyanın, Tanrı'nın canlı mabedi hâline gelmesidir.

Bu şekilde "varlığın birliği şuuru" ve buna nasıl ulaşılabileceği konusunu sizlerle birlikte irdelemiş olduk. Varlığın birliği şuuruna ulaşmak ve bunu bedenli hâldeyken günlük yaşam içinde hissetmek ve gereğini yerine getirmek dünya insanları olarak yaşayacağımız en son realite olacaktır.

YOZLAŞMA HAKKINDA

Ercüment KAYA

FİZİK âlemlere (ki dünyamız da bunlardan sadece biridir) tatbikat yapmak üzere inen ruh varlığı, yolunda ilerlerken maddeyi de geliştirme vazifesini üstlenmiş. Yani sadece kendisi değil, aynı zamanda madde de gelişmektedir. Dünyaya imeden

önce bulunduğu ortam itibarıyla çok süptil, çok ince titreşimlere sahip varlık, kaba dünya maddesiyle bir uyum kurabilmesi için seviyesini düşürmek durumunda kalmıştır. Bu durum, onun, dünya yaşamlarında gerçek kendisiyle ilgili bir unutma mekanizması içerisinde girmesine sebep olmuştur. Gerçek kendisini unutan ruh varlığı (yani bizler) maddeyle özdeşleşmiş ve hayatı bu dar çerçeve içerisinde değerlendirme yoluna gitmiştir. Başka bir deyişle, sonsuzluğu koca bir pencereden seyreden varlık, seviyesini düşürmek suretiyle küçük, karanlık bir odanın kapalı penceresinin çatlağından seyreder olmuş.

Yozlaşma dediğimiz, herhangi bir şeyin aslını yitirip bozulması durumu tüm dünya insanlığının yoğun olarak içinde yaşadığı bir durumdur. Dünya hayatıyla bireyselliğini (egosunu) zirveye çıkaran insan, elbette bunu gerçekleştirebilmek için dünya maddesi içerisinde her türlü yozlaşmayı da yaşama durumunda kalmıştır. Yani bizler maddeyi tanımak, geliştirmek ve bunun bilgisini özümüze aktarabilmek için çok çeşitli uygulama alanları içerisinde girmek ve yeterince kalmak ihtiyacındayızdır. Ancak bunu yaparken o çeşitli alanlarla özdeşleşip kendimizi kaybetmememiz gerekmektedir ya da

en azından yavaş yavaş da olsa uyanık kalabilmeyi öğrenme yoluna girmemiz yararımızdır.

Denebilir ki, dünya kuruldu kurulu çeşitli yozlaşma alanları içerisinde kalmış olan insanoğlu son zamanlarda çeşitli yönlerden gelen ağır baskılarla âdeta bu yozlaşma alanları içerisine gömülmüş, sahip olunan tüm değerler parçalanmış, bölünmüş, yozlaştırılmış. Elimizde yozlaşmadan durabilen tek bir değer bile kalmamış. Seviyorum demişiz karşılık beklemişiz, yardım ediyorum demişiz yine karşılık beklemişiz, önce ben demişiz de başka bir şey dememişiz.

Gerçekleri illüzyon, illüzyonu gerçek sanmışız. Ama artık tüm insanlık gerçek sevgi, yardımlaşma, dayanışma arayışı içinde olma durumundadır. Gerçek varlığını hatırlamak ve ona uygun yaşam sürdürmek durumundadır. Yani ruhsallığını madde içinde de göstermelidir.

Yalan dünya, fani dünya, illüzyon dünyası boşuna denmemiştir. Çünkü dünya hayatı gerçekte bir illüzyondur. Dünya üzerinde gerçek olarak kabul ettiğimiz hiçbir şey ebediyen bağlanıp kalacağımız gerçekler değildir. İnsan gerçekte plânsal bir varlıktır. Dünyadaki bireyselliğin azgınlığı içinde görünmesi bu gerçekliği değiştirmez. Bizler ne yaparsak yapalım, bu, plânımızın bir ihtiyacı ve isteğidir. Hepimizin Tek olanın tezahürü olmamız gerçeği, yardımlaşma, dayanışma ve sorumluluklarımızı yerine getirmemiz için çok önemli bir sebeptir. İşte bunları yerine getirebilmek şu zamanda her zamankinden daha da zorlaşmıştır.

İçinde bulunduğumuz zaman aydınlanma, uyanma yolunda yeterli isteği ve çabayı gösterme zamanıdır. ■

UFOLARI GİZLEYEN PERDENİN ARKASI

RICHARD
JOHNSTON

R JOHNSTON; General Motors, Proctor and Gamble, EDS ve Motorola gibi ünlü firmalarda çalışmış ileri düzeyde bir bilgisayar programcısı. UFO'lara karşı ilgisi 1980'de yaptığı UFO gözlemi ile başlamıştı. 1988'de Chicago'da UFO araştırmacılarından Dr. Delbert Blair ile karşılaştı. Bu tanışmadan sonra R. Johnston'un konu içindeki ilgi alanı "hükümetin UFO'ları gizlemesine" doğru kayd. Bu çerçevede gerek resmî (subaylar da dahil), gerekse sivil nitelikli birçok şahısla görüştü. Bunların arasında araştırmacılar olduğu gibi, uzaydan gelenlerle temas ettiklerini söyleyenler ve UFO ile kaçırılıp, tekrar evine getirilenler de vardı.

Bu araştırmaları kendisini (1992 Yazında) bir grup uzaydan gelen insanlarla temasa kadar götürdü. Bu gelişmelerden sonradır ki, R. Johnston içsel bir itilimle, artık tüm yaşamını ve tamgün mesaisini UFO'lar konusuna ve bu konuda halkı bilgilendirmeye ayırması gerektiğini hissetmişti.

Kendisiyle temas kuran uzaylıların R. Johnston'a verdikleri bilgileri arasında şöyle

ilginç bir pasaj da vardı:

"UZAYDAN GELENLERE GÖRE; DÜNYA SON DERECE DRAMATİK DEĞİŞİKLİKLERE GEBEDİR. UZAYLILAR ARTIK MEVCUDİYETLERİNİ AYAN BEYAN ORTAYA KOYMAK ÜZEREDİRLER. ÇOK ÖNEMLİ UFO GÖZLEMLERİ VE YERE İNİŞLERİ VUKU BULMAK ÜZEREDİR. BUNLAR TÜM BASINDA ÇIKACAKTIR VE HÜKÜMETLER ARTIK BUNU GİZLEYEMEYECEKLERDİR. BUNUN ŞOKUNU BİR NEBZE OLSUN AZALTMAK ÜZERE UZAYDAN GELENLER ŞİMDİ DÜNYANIN HER YANINDA BAZI ŞAHISLARI KONFERANS VE SEMİNER VERMELERİ KONUSUNDA HAREKETE GEÇİRMEKTEDİRLER. BUNLARDAN AMAÇ UFO FENOMENİNİN GERÇEK OLDUĞU KONUSUNDA DÜNYA İNSANINI UYANDIRMAKTIR."

Araştırmacının Phoenix'deki konferansta büyük bir içtenlikle anlattığı öteki hususlardan biri de; "Işığın Galaktik Kardeşliği" adlı bir uzay kökenli grubun halen dünyada bulunmasıydı. Uzay kökenli bu grubun dünyada bulunuş amacı; dünya insanlığının yakın gelecekte içine gireceği zor zamanlarda (dünya beşerine) yardım etmektir. Uzaydan gelenlerin bu çerçevede verdikleri öğütler de R. John-

ston'un konuşmasının ilginç kısımlarını oluşturuyordu.

TONY CUNEO

Pratisyen bir Şaman olan T. Cuneo bir UFO araştırmacısı olmaktan çok metafizisyen. İnsanın biyolojisi ve metabiyolojisi üzerine bu konuyla ilgili birçok insanla 40 yıldan fazla çalışmış.

Bu konuyla tanışması, ilginç bir şifacıyla (muhtemelen bir Şaman) karşılaşmasından sonra olmuştu. Bu şifacı T. Cuneo'ya kendi toplumunda nesilden nesile aktarılan bazı bilgileri öğretmiş, onu başka şifacılarla tanıştırmıştı. T. Cuneo ayrıca Taoistlerden "Feng Shui", Rabbilerden "Kabala" yı, ve daha sonra da çingene-lerden "avuç içi falı"nı öğrendi. Tüm bu gelişmeler kendisinin genel bilgi arayışının sadece başlangıcını oluşturuyordu.

21 yaşında atlattığı bir kazada az kalsın yaşamını yitiriyordu. Bu kazadan sonra kendisine de iz olarak denge sorunu kaldı. İyileştikten sonra bir gece kendisine yaklaşan bir varlık rahatsızlığının, midesindeki tümörden kaynaklandığını bildiriyordu. Bu varlık aynı zamanda T. Cuneo'yu yaşamının sonuna kadar araştırmaya ve öğrenmeye

Richard J. Johnston, çok yakın bir gelecekte dünyayı sarsan, hem hükûmetin hem de dünyadışı varlıkların bildiği bazı açıklamalar yapılacağını belirtiyor.

devam etmesini hararetle öğütüyordu. Ayrıca devamlı; ileride bir gün kendisinin öğretmen, şifacı, yazar, konuşmacı ve yeni dünyanın değişimlerine insanların uyum sağlamaları konusunda onlara liderlik yapacağını da söylemişti. O yaşlarda T. Cuneo

butlara gülüp geçmişti. Ama yaşamı ve olayların akışı hiç de 21 yaşlarında düşündüğü gibi gelişmedi.

30 yaşlarında Mısır'da tahsil gördü. O yıllar bu varlık kendisine yine göründü ve hemen hemen aynı şeyleri söyledi. Ama o yine gülmekten

Tony Coneo, Şamanizme, ley hatlarına ve majiye karşı büyük bir ilgi duyuyor. Bunların Yeni Çağ'da büyük bir öneme sahip olacağını belirtiyor.

kendini alamamıştı, hatta böyle bir işe yanaşmak istemediğini bile belirtmekten çekinmedi.

Daha sonra bir gün Yunanistan'ın Patmos kentinde iken, Yuhanna'nın, vahyini yazdığı söylenen mağarayı ziyareti sırasında bir Ortodoks rahip (yanında o varlık olduğu hâlde) yanına gelmiş ve "Sen buraya boşuna gelme-din. Gönderildin. Şimdi Patmos'taki manastıra git ve eski uygarlıklarla ilgili yazıtları araştıır." demişti. Daha sonraki yıllarda bu varlık Avrupa, Ortadoğu ve ABD'de ona 3 kez daha görünmüştü. Her görünüşünde de aynı şeyleri yinelemişti. T. Cuneo da ısrarla, bu işe yanaşmak istemediğini yineliyordu.

39-40 yaşlarındayken Guru Muktanada'nın koruma görevlisi olarak (onunla birlikte) dünyayı dolaştı. Bu gezisinde inceleme fırsatı bulduğu başlıca konu "meditasyonlar" olmuştu. Ayrıca bu guru sayesinde tanınmış yazar ve entelektüellerle görüşmüş, felsefe, mistisizm, din gibi önemli konularda tartışmalara katılma fırsatı bulmuştu.

T. Cuneo etütlerine hâlâ devam ediyor ama fonksiyonunun göze çarpan niteliği bugün insanları Yeni Çağ'a hazırlama yönünde belirginleşmeye başlamıştır.

Tüm bu konulardaki deneyimlerini tam bir içtenlikle Phoenix'deki konferansta dile getirmiştir. (Kaynak = UFO Review, No. 38) ■

(Derleyen:
Selman GERÇEKSEVER)

MUCİZE ELLİ ADAM

A. HÖHNE - M. SCHWAN

A

LMAN televizyonunda yapılan deneyde bilim adamlarını hayretler içinde bırakan 28 yaşındaki Josef Moser Von Mosim, şifalı ellerinden gönderdiği enerjiyle hastalara dokundurmadan şifa veriyor.

Almanya'nın en çok sevilen ve yaklaşık 3.5 milyon kişi tarafından izlenen Talk im Turm adlı söyleşi programına çıkan Avusturyalı Josef Moser Von Mosim, programda yer alan Marburg Üniversitesi öğretim üyelerinden Irmgard Oepen ve uzman Dr. Alexander Pauser ile tartıştı.

İçindeki enerjiyi elleri aracılığıyla hastalara veren Josef Moser Von Mosim, stüdyoda yapılan deneyde, düzensiz kalp atışları nedeniyle uzun süreden beri rahatsızlık çeken genç bir kadına enerji gönderimi yaptı. Kısa süren seanstan sonra kalp atışlarının düzeldiğini söyleyen genç kadın, Von Mosim'in ellerinden çıkan enerjiyi vücudunda hissettiğini de söyledi.

İkinci deney ise Dr. Alexander Pauser tarafından yapıldı. Dr. Pauser, stüdyo konukları arasında bulunan beş kişiyi beyin dalgalarını ölçen cihaza bağladı ve başka bir odada bulunan Von Mosim'den, belirli zamanlarda bu kişilere enerji gönderimi yapmasını istedi. Von Mosim'in enerji göndermeye başlamasıyla birlikte 5 kişinin beyin dalgaları grafiğinde yükselmeler meydana geldiği görüldü. Deneyden sonra Dr. Pauser, söz konusu 5 kişinin beyin hücrelerine dışardan enerji geldiğinin bilimsel olarak ortaya çıktığını, ancak bunun ne tür bir enerji olduğunun ve nasıl yayılma gösterdiğinin açıklanmasının mümkün olmadığını söyledi.

Kendisinin mucizeler yaratan bir şifacı olmadığını söyleyen Josef Moser Von Mosim ise, sadece sahibi olduğu enerjiyi başkalarına ilettiğini söyledi. Enerji vereceği kişinin önce korku, tedirginlik ve gerilim gibi duygularını

Josef Moser Von MOSİM bir hastasına şifa veriyor

ortadan kaldıracak enerjisinin gireceği kanalları açtığını söyleyen Josef Moser Von Mosim, bundan sonra vücudun enerjiyi kolaylıkla kabul ettiğini söyledi. Birçok hastalığın kökeninde enerji merkezinde meydana gelen rahatsızlıkların yattığını söyleyen Josef Moser Von Mosim, günlük hayatta karşılaşılan birçok sorunun bu merkezi tahrip ettiğini, bu yeteneğin altı göbekten beri ailesindeki kadınlarda görüldüğünü, son olarak da bir erkekte (kendisinde) meydana çıktığını sözlerine ekledi. ■

(Das Golden Blatt Dergisi'nden çeviren Bayram GÜMÜŞ)

DIŞ BASINDA PSİ

KARDEŞİMİN SON ZİYARETİ

Marian M. DENTON

1 984 Eylül'ünde bir gece geç vakit kocamla birlikte, uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra evimize dönmüştük. Yorgunluk nedeniyle ertesi gün de akşama kadar uyumaya karar vermiştik, ama saat 6.00 civarında ısrarla çalan telefonumuz bizi ister istemez uyandırmıştı. Bir kadın sesi, "Üzünüzüm, fakat kardeşinizi kaybettiniz." diyordu. Konuşan kızkardeşimin hizmetçisi Bayan Jones idi.

Kızkardeşim Millie Williams'ın rahatsızlığı aslında 5 yıl önce teşhis edilmişti ve kurtulmasına ihtimal verilmiyordu ama haberin yine de şok etkisi olduğunu söylemeliyim.

Marian M. Denton

Aklımdan birçok şeyler geçti. Üzüntü, acıma, nihayet yalnızlık. Çünkü bu ölümden sonra hayatta kalan tek aile ferdi ben olmuş oluyordum. Yalnızlık hissi tüm vücudumu tepeden tırnağa dolaşverdi. Uykum bir süre kaçtı. Nihayet dalmışım.

Rüyamda Millie'yi oturma odasında bir sandalyede otururken gördüm. Bana gülerek bir şeyler söylüyordu. Ben, bir puf üzerinde oturmuş onu hayranlıkla izliyordum. Aslında yaşı 54 göstermiyordu. Daha da gençti ve hastalık emaresi de yoktu. Genç, sağlıklı görünümlü bir kadın vardı karşımda.

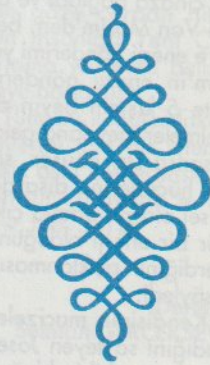
Konuşmasının ilerleyişi içinde etrafında bir ışık halesi oluştu. Güneş ışığı olabilir mi diye pencereye baktım fakat dışarısı karanlıktı. Bakışlarım pencereden tekrar kardeşimin üzerine döndüğünde etrafındaki ışığın daha da büyüyecek, beni de içine alacak şekilde, tüm odayı doldurduğunu fark ettim. Bu, insanı mutluluğa gark eden bir aydınlıktı.

Gülümseyerek gözlerimi açtım, rüyamı kocama da anlattım. "Bana kalırsa, bu, rüyadan

Ruth Wilson

da öte bir şey." dedi. Haklıydı aslında... Bu, düpedüz kardeşimin ziyaretiydi ve yatmadan önce içine düştüğüm yalnızlık hissinde beni kurtarmıştı.

ÖLEN ÇOCUK Film'de Göründü

27 Ağustos 1990 Pazartesi günü Günaydın Gazetesi'nde çıkan bir haber şöyle başlıyordu:

"Başrolünü Tom Selleck'in oynadığı

halen gösterimde bulunan "Üç Erkek ve Bir Bebek" adlı filmde ancak uzmanlar tarafından tespit edilebilen bir görüntü Amerika'ya ayağa kaldırdı. Söz konusu filmin bir sahnesinde ancak çok dikkatli gözlerin görebileceği ve senaryo ile hiç alakası olmadığı belirtilen bir çocuğun arka planda yer alması özellikle ruh dünyası ile ilgilenen uzmanların ilgisini çekti..."

Daha sonraları henüz ismi açıklanmayan bir kadının, filmde görülen çocuğun aynı yerde ölen oğluna çok benzediğini söylemesi, dünya kamuoyunda büyük bir heyecanın yaşanmasına sebebiyet veriyordu.

Şüphesiz ki, bu haberdan sonra çok şeyler söylendi ve çok şeyler düşünüldü... Nedense hemen akıllara acaba fotoğraf hilesi mi yapıldı sorusu takılıp kaldı... En objektif olaylara bile bir kulp bulanlar için bu haberin de pek önemi olmayacağını ve olmadığını biliyoruz.

Fakat şundan kesinlikle eminiz ki, tüm

Görüntüdeki kim?

İşte "Üç Erkek ve Bir bebek" filminden tartışılan sahne. Ön planda filmin oyuncularını, "Filmin kahramanı" rolündeki bebekle görüyorsunuz. Arkada ise perdelerin gerisinde "Davetsiz" bir misafir onları seyrediyor... İddiaya göre, film karesinde yakalanan bu "Davetsiz misafir" filmin çekildiği yerde öldüğü belirtilen bir çocuğun ruhundan başkası değil...

dünyada duyulan bu haber pek çok kişiyi yeni anlayışlara ulaştıracak araştırmalara da itmiştir. Önemli olan da zaten budur. Yoksa filmin hileli olup olmaması değil. Kaldı ki, buna benzer literatüre geçmiş ve doğruluğu delilleriyle tespit edilmiş yüzlerce vaka vardır.

Biz bu haberi halihazırda, RUHUN EBEDÎ OLDUĞUNU unutan insanlığa, ruhun ölümsüz olduğunu yeniden hatırlatıcı, şuurlu ve maksatlı bir mesaj olarak görüyoruz ve yorumluyoruz...

Haberi okur okumaz hafızamızdan çok eskilerde söylenmiş olan şu sözler birbiri arkasından sıralanıp gitti:

- Güneşin Altında Söylenmemiş Söz Yoktur...
- Gören Gözler İçin Her Şey Apaçık-tır...
- Üstü Açılmadık, Gizli Saklı Hiçbir Şey Kalmayacak...
- Kulakları Olan İştisin...

İNSAN DOĞASINA FARKLI BİR BAKIŞ

A. Aytuğ ŞENTÜRK

INSAN varlığının, evren üzerinde belirlenmesine ilişkin şartların araştırılmasına yönelik olan bu yazıya hoşgeldiniz. Varlık sürecinin oluşması açısından birçok tartışmalara konu olmuş olan insan, günümüzde, atomlardan oluşmuş bir maddî yapının dışında, "psişik" adı verilen, bazı alışıldık nedensel yapıların dışında bir faaliyet gösteren, farklı bir özelliği ile de bilimsel araştırmaların konusu hâline gelmiştir. Derinlemesine bir araştırmacının insan varlığına sağlayacağı bilgi birikimleri ve ilkeler sistemi açısından etkili derecede umut verici olan bu incelemelerin en önemli özellikleri bugüne dek hüküm sürmüş olan bilimsel yöntemleri dahi sarsabilecek düzeyde ilgi çekici sonuçlara sahip olmalarıdır. Örneğin, bilimsel gözlemlerin farklı şartlardaki tekrarlanabilirlik özelliği bu alanda geçerliliğini yitirebilmekte, bunun yerine araştırma ögesinin gerektirdiği şartları sağlama özelliği gündeme gelmektedir. Bir başka deyişle "özel şartlarda araştırma" adını verebileceğimiz öznel bir tür teknik doğmadır. Bu noktadaki nesnel özellikler, yalnızca oluşturulan

şartlardır. Bunun anlamı ise, araştırma ögesinin şartlara göre biçimlendirilemeyeceği, ancak şartların ona göre düzenlenebileceğidir. Buradaki söz konusu araştırma ögesi insan ve onun evrenidir.

Bilim dünyasında özellikle son elli yılda meydana gelen gelişmeler, önemli bir gerçeğin açığa çıkmaya başlamasına aracılık etti: Evrenin yapıtaşları durağan değil, aksine evren sonsuz bir yapı içerisinde en küçükten en büyüğüne akmakta olan bir varoluş okyanusudur. Kuantum mekaniği ve kaos teorisi üzerine yapılan çalışmalar, uçsuz bucaksız kozmosun maddî yapısının tahmin edilemeyecek kadar olasılık taşıyan nedensellikler ağını taşıdığını ortaya koyuyordu. Atomik yapıların derinliklerine eğilen bilimadamları, atomaltı dünyanın derinliklerindeki etkileşimler ağının hem partiküller hem de titreşimsel özellikler gösterdiğini buldular. Bu keşfin ardından gelen soru, evrendeki bu maddî akışın içerisine girdiği düzenin nasıl oluştuğuydu. Böylesine bir yapıda düzenli bir neden sonuç ilişkisinin oluşması dahi imkânsız görülüyordu. Nitekim, konu üzerinde araştırmalar yapan Max Planck'ın ilk tepkilerinden birisi evrenin

bu kadar saçma bir düzen içerisinde seyredemeyeceği yönünde idi. Oysa, henüz üzerinde durulmayan bir konu da, bu yapının düzensizlik içinde değil ancak farklı bir düzen içerisinde olmasıydı. Evren âdeta düzensizliğin düzeninde akıyordu; bir başka deyişle evrensel düzen kaotik bir yapıda idi. "Kaotik" tanımlaması tamamen insana göre bir düzensizliği temsil etmektedir, bilindiği gibi bu terim "düzensizlik" ya da "karmaşa" anlamına gelmektedir. Bizlere göre karmaşık görünen bu yapı, evrene göre tam bir düzen olarak da tanımlanabilir. İşte, insan varlığı da bilinen maddî yönleri ile böyle bir evrenin içerisinde meydana gelmiş özel bir yapıdır.

Maddî yapıların âdeta rastlantısal olarak evrenin sonsuz derinliklerinde değişik birleşimlere sahip yapılar oluşturmaları, düzenleyici tipte enerjilerin yapılarını düştürdükten ibaret değildir. Bu tip enerjetik yapıların olasılık olarak da diğer atomik bileşimlerin üzerinde bir konuma oturtularak ortaya konulmaları, parapsikoloji biliminin en önemli araştırma alanlarından biridir. Bu noktada, parapsikolojinin herhangi bir bilim dalından ayrılan özelliği, söz konusu enerjetik araştırmaları, insan varlığını

merkeze koyarak ve ondan yola çıkarak yapmasıdır. Tam da bu noktada, bazı parapsikolojik yaklaşımlardan çıkartılacak sonuç şudur: Evrensel maddî organizasyonların (mikrokozmostan makrokozmosa) düzenlenmesinde geçerli olan enerjetik yapıların anlaşılması için yapılacak araştırmaların temeli, insan varlığının fiziküstü yeteneklerinden yola çıkılarak oluşturulduğu takdirde, sonuca ulaşma olasılığı çok daha yüksek olabilecektir.

Derinlemesine olarak yapılan bazı parapsişik ve antropolojik araştırmalar, insanlığın çok eski çağlardan beri düzenleyici evrensel enerjileri incelediğini ve çağlar boyunca bunlara değişik isimler verdiklerini ortaya çıkarmıştır. Bazı araştırmacılar, Eski Yunan ve Roma'da, Mısır'da, Tibet'te, Hindistan'da ve daha birçok yerlerde bu düzenleyici evrensel enerjilere tanrısal isimler verildiğini ve mitolojilerin gerçekte evrensel düzenin "insanî bir boyuta indirgenmiş" bir versiyonu olduklarını savunmaktadırlar. Nitekim, çağlar boyunca her devirde, birçok inanç sisteminin bir ezoterik (içrek) ve bir de egzoterik (dışrak) olmak üzere iki tip gelişme gösterdiği bilinen bir gerçektir. Örneğin, Eski Mısır'da, Hindistan'da ve Tibet'te halka açıkça anlatılmayarak, bir tür sembolizm hâline dönüştürülen özel inanç sistemlerinin varolduğunu kanıtlayacak değişik araştırmalar vardır.

Psikolojide, Jung ekolünün ifade ettiği "Kolektif Bilinçaltı" düşüncesinde, mitolojilerin ve bunların içerdiği sembolizmin, insanlığın ortak bilincini oluşturan bir yapının izdüşümleri olduğu savunulmaktadır. Oysa bugünlerde üzerinde durulması gereken bir başka yaklaşım da, söz konusu mitik yapıların, evrensel düzenin insanlığın bilinçaltına yansıyan bir izdüşümü olduğudur. Nitekim, insan varlığının da, evrensel düzenin bir parçası olduğu düşünülecek olursa, böyle bir yaklaşımın üzerinde durmanın gerekli olduğu ortaya çıkacaktır.

Insan doğasının anlaşılmasına yönelik olarak yürütülen çalışmaların bilimsel gelişme açısından oldukça ilginç bir özelliği vardır. O da, bu alandaki yeni gelişmelerin, gerçekte hiç de yeni olmadıklarına ilişkin verilerin her geçen gün artmasıdır. Örneğin, bugün bilim adamlarını derinden düşündüren kuantum mekaniği ve kaos teorisi gibi gelişmeler, binlerce yıllık bir düşünce sistemi olan Taozim'de savunulan evren yapısına oldukça benzemektedir. Fizikteki gelişmelerin paralelinde ele alabileceğimiz bir başka örnek, ancak bir iki yüzyıllık bir gelişmesi olan atom ağırlıkları, hacim ve kütle konularındaki bilimsel gelişimin, çok eski bir Afrika kabilesi tarafından şaşırtıcı derecelerde bilindiğini göstermektedir. Afrika'da yaşayan Do-

gonlar adlı bir kabile geleekten geleneğe aktardığı fizik ve astronomi bilgileriyle bilim adamlarını şaşkına çevirmiştir. Dogonlar çok uzak yıldızların gökharitasındaki yerleri ile bunların kütesel ve hacimsel durumları hakkında şaşmaz bilgilere sahip bulunmaktadır. Bugünkü ölçümlerle uygunluk gösteren bu tip veriler, bilim dünyasındaki doğrusal ilerleme fikri hakkında kuşkuyla doğmasına neden olmaktadır. Bugün, ilerlemenin farklı biçimleri üzerinde düşünceler üretmeye başlanmıştır.

İnsanın ve evrenin yapısının anlaşılmasına yönelik araştırmalar sürdürülürken, ortaya çıkan dinamik gelişmelerin ölçüsünü belirleme noktasına doğru hızla yaklaşan parapsikoloji, yarının dünyasında insanın ve evrenin varoluş ilkelerini, yine "insan"ı temel alarak ortaya koyma yönünde hızla ilerlemektedir. Bu alanda yepyeni insan ve evren modellerinin ortaya konulması zamanı yakındır. İnsanlık bunlar arasından kendisine en uygun ve doğru olanını seçerek geleceğin uygarlıklarını olağanüstü bir yapıda oluşturabilecek düşünce gücüne ve yeteneğe sahip olmalıdır. Parapsikolojik araştırmaların sonuçlarını takip eden çeşitli düşünce akımlarının savundukları gelecek yüzyıl fikri, insanın kendisiyle evren arasındaki bağları açıkça bildiği ve bunlara göre oluşturacağı ilkelerle yepyeni bir uygarlık oluşturma sürecine gireceği yönündedir.

2100 YILINDA BİR GÖRÜŞME

Derleyen: Jean-François DUVAL
Çeviren: Alin ASLAN

"Z AMAN Makinesi"nin yazarı H.G. Wells bizi, makinesi sayesinde gelecek yüzyılın sonuna, 2100 yılına götürüyor. 1 Ocak 2100'de "Zaman Makinesi", "Dünyalar Arası Savaş", "Uyuyan Uyandığında", "Gelecek Günlerin Hikâyesi" adlı eserlerin yazarı H.G. Wells tarafından görüşme için kabul edildiğimde, yeni aldığım Swatch'umda yükselen adrenalin ve bilirubin seviyemi ölçtüğümde heyecanlı olduğumu anlıyordum.

1866'da Bromley'de doğan ünlü yazar 1946'da Londra'da öldü ve o andan itibaren geçmişi de gelecek gibi ziyaret etmeye başladı. Görüşme isteğimizi iletince bizi 2100 yılında kabul etmeyi uygun buldu. Hemen hemen hiç tanımadığım yiyecekleri tattım. Yemekten sonra görüşme başladı.

Soru (S)— Bay Wells, eseriniz çevrenizde gördüğünüz gerçekleri yansıtıyor mu?

H.G. Wells (H.G.W.)— Teorilerimi unutum. Tahminlerimden bazıları doğrudu. Örneğin nüfus patlaması, çevre sorunu, insanlığın zengin ve yoksul kesimler olarak ikiye ayrılışı gibi problemleri iyi öngörmüşüm. Fakat bunlara sunduğum çözümler yanlıştı. Hayalperest bir sosyalisttim.

S— 20. yy'ın sonlarından geliyorum. İnsanlık 2000 yılı dönemecini nasıl atlattı?

H.G.W.— Kötü. Devletler çöktükçe ırkçı düşünce yeniden ortaya çıktı. Yöre-

sel birçok çatışma, yeraltı güçleri gibi birçok vahşet kendini gösterdi. Karışıklıklar ancak 2038 yılında son buldu. Örneğin ancak 2100 yılında gezegenler arası çevre gözlem programları ve dünyada ekonomik suçlarla savaştan bir kuruluş oluşturuldu.

S— O zaman güç kimin elindeydi?

H.G.W.— Güç odakları yayılmıştı. Bir elde toplanmış değildi.

S— Sosyal yönden birçokları bu gelişmenin getirdiği yükü ödemek zorunda kalmışlardır.

H.G.W.— Maalesef evet. Bu da şiddete başvurmadan gerçekleşmedi. İhmal edilenler milyonları buldu. Yoksullar, eğitimsiz kalanlar, şehirli vahşiler... İdeolojilerin bitişiyle çok çeşitli dinler ortaya çıktı. 2016 yılında Dünya Eğitim Birliği adlı yeni bir kuruluş oluşturuldu. Geniş çaplı eğitim programları hazırlandı ve gelişim programlarıyla birlikte yürürlüğe kondu. 2060 yıllarında da okuma yazma problemi çözüldü.

S— Nüfus artışı...

H.G.W.— 20.yy sonunda tarihe karıştı. Üçüncü dünya ülkeleri doğum kontrolü programları sayesinde Hollanda'dan bile az nüfusa sahip oldular. Hemen hemen boş bir kıta olan Avustralya'ya göçler gerçekleştirildi. Isınan iklimle kuzey ülkelerinin ekilemeyen birçok alanı ekilir duruma geldi, çünkü denizler 55 cm yükselmişti. Şu an dünya nüfusu 12 milyar civarında ve insanlarını besleyebiliyor. Çünkü bu nüfus 12 milyar eğitilmiş insanlardan oluşuyor.

S— Pekî, enerji kaynakları, atıklar... Bu problemleri çözümlenebilir mi?

H.G.W.— Yarı yarıya. Daha fazla enerji kaynağı kullanılıyor. Bugün artık petrol ve kömür bitti. Yüzyılın başındaki üç kazadan sonra nükleer santralleri yerin 50 m altına gömmeyi kararlaştırdık. Pahalılık sadece %10 oranında oldu.

Atık sorununu henüz tam çözemedik. Güneşe atmak üzere uzaya göndermeyi düşünüyoruz. Himalaya ve Andlar'da dev barajlar yapıldı, denizde dalga enerjisinden ve büyük miktarda hidrojen elde etmemizi sağlayan güneş enerjisinden yararlanıyoruz. Zamanınızda kişi başına yıllık enerji tüketimi 1,6 tonken, şimdi bu oran 1 tona indirildi.

S— Bugünün insanı neye benziyor?

H.G.W.— Kişi artık tek bir gruba değil birçok topluluklara dahil olabilmektedir. Her şey anında gerçekleşiyor. Bir beyindeki 12 milyar hücre gibi 12 milyar insan arasında ilişki kurabiliyor. Eski televizyon yerini bir iletişim ağına bıraktı. Herkes herkesle ilişki kurabiliyor. Siz boş vaktinizin olması hayaliyle yaşıyorsunuz, oysa 21. yy'da boş vakit hiç yok. Çalışma şimdi eskisinden daha da önemli çünkü artık istediklerimize sahip olma olanağı olarak değil, kendini tamamlama, yeteneklerini kullanma fırsatı olarak kabul ediliyor.

S— Peki ya sevgi?... Ya ölüm?

H.G.W.— Özgürlük rüzgarı çılgın sevgileri silip süpürdü. Çünkü bu tür sevgi insanların bağımsızlığını engelliyordu. Şimdi herkes özgürlüğün kıymetinin, ondan vazgeçemeyecek kadar şuurunda. Fakat çiftler hâlinde yaşam karşılıklı saygı içinde sürüyor. Ölümüne gelince artık gizemli olmaktan çıktı. Önemli bir devre, hayatın anlamlı ve yüce olgusu olarak görülüyor. Başarılmış bir hayat, hak edilen, hazırlıklı, şuurulu ve fiziksel acı çekmeden gelen bir ölümle bitiyor.

S— Dinleriniz hangileri?

H.G.W.— Dinimiz yok. En azından sizin anladığınız şekilde. Yüzyılımız mutlakiyetçi inanışlar olan dinlerin bitişine tanık oldu. Buna karşılık spiritüallite inanılmaz şekilde yayıldı. Artık tanrılar içimizde.

S— Sizi birleştiren değerler ne peki?

H.G.W.— Değerler rölatif, ölçütler ise her an değişir oldu. Artık mutlak doğru diye bir şey yok. Özgürce seçilen ve kabul edilen ahlâksal değerler belirledik. İnsanlar sosyal anlaşma ile kendi değerlerini içsel olarak kendileri oluşturuyorlar. Değerler dışardan gelmiyor. İnsanlar durağan olmayan, sürekli değişken, akışkan bir dünyaya alıştılar.

S— Yine de insanlar çıldırmamayı başarıyorlar mı?

H.G.W.— Bu sürekli belirsizlik şimdiki insanları ataları gibi endişelendirmiyor. Bu yüzyılın insanı burada yaşayabileceği şekilde silâhlendirildi. Başının çaresine bakabiliyor.

S— Tüm bu olaylarda kadınların rolü ne?

H.G.W.— Evet! 20. yy kadınların çağı oldu. Kadınsı dürtüler, iyi bir dinleyici olma, çevresine özen gösterme ve duygularını dışa vurmadan halletme özellikleri birçok alanda etkili oldu. İnsanlar arası ilişkilerde, eğitimde, şehir plânlamasında, politika ve biyosfer alanında yapılan çalışmalarda bunlardan yararlanıldı.

Bakın ne düşünüyorum! Burada kalmak istemez misiniz? Dünyamızı yakından tanırdınız! Gördüğünüz gibi dünya çok değişti.

S— Şey... İzin verir misiniz, bu röportajı redaksiyon masasına göndereyim. Zaman ötesi fax nerede?... Anlaştık, kalıyorum! ■

(Bu hayali söleşşi Thierry Gaudin'in "2100, Gelecek Yüzyılın Öyküsü" adlı eserinden esinlenerek yazılmıştır.)

RENKLERİN TARİHİ ve TEDAVİDEKİ ROLLERİ

Joyce COOPER

INSANLIK, tarihi boyunca renklere hep önem vermiştir. Çünkü renklerin, hayatımızda büyük bir role sahip olduğuna inanılmaktadır. Yaşantımız sırasızda seçtiğimiz renkler bizim ruh hâlimizi yansıtır.

Meselâ, eski çağlarda gecenin rengi olan siyah, saldırı olasılığını ortaya koyar. Güneşin rengi olan sarı, gün boyunca sıcaklık ve mutluluk getirir. Kan rengi olan kırmızı avlanmayı ve kavgayı temsil eder.

Kahverengi, et bulamayan insanoğlunun yiyebileceği ot ve bitkilerin yetiştiği toprağı temsil eder. Yeşil, insanın yağmacılardan kaçıp sığınabileceği ormanın rengidir. Mavi ise, havayı kontrol eden tanrıların yaşadığı gökyüzünün rengidir.

Eski Mısırlılar için mavi ededî hayatın sembolüydü. Mezarlarda, tapınak resimlerinde ve ölmüş firavunların ziynet eşyalarında bol bol mavi renk hâkimdir.

İlk Hristiyanlara göre mavi rengin derin bir ruhsal

önemi vardı. Bu yüzden onu Bakire Meryem'in rengi olarak benimsemişlerdir. Mavi, Çin'de ve Japonya'da kadehin ve talihin rengidir. Bu nedenle kötü ruhları korkutmak için mezarlıklara mavi nesnelere konmuştur.

Renklerle tedavide kullanılan mavi rengin sinirsel rahatsızlıklara iyi geldiği belirtilmektedir. Bu yüzden hastalara, zihinsel olarak mavi renkler içinde nefes alması tavsiye edilir. Bunu düşüncelerinde imajine etmesi istenir. Eğer mümkünse, elbiselerini ve çevresini hep mavi olarak seçmesi önerilir.

Mavi renk üzerinde yoğunlaştırılmış düşünce, huzur ve sessizliğe olan ihtiyacı giderebilir; telâşlı ve heyecanlı şikâyetler için de bir serinkanlılık duygusu oluşturabilir.

Kırmızı, eski Mısır'da bereket ve bolluğun simgesiydi. Tanrı Osiris'e kızıl saçlı insanlar kurban seçilir; bu insanlar toprağın verimliliğini sağlamak için diri diri gömülürdü. Romalılar ise buğdayın olgunlaşması için kızıl tüye sahip köpek yavruları kurban ederdi.

Hristiyan mitolojisinde

Şeytan daima kırmızı elbiseler giymiş hâlde gösterilirdi. Bu elbiseler cehennemin alevlerini yansıtıyordu. Ama diğer taraftan da kırmızı cübbe giyen Roma Katolik kardinallerinin ilâhî sevgiyi temsil ettiği söylenmektedir.

Eski Hindu rahipleri kırmızı rengi, sarılık hastalığını tedavi etmek için kullanıyorlardı. Hastaya, içine kırmızı bir boğanın kıllarının batırıldığı bir su içiriliyordu. Daha sonra bir boğa derisi üzerine oturması gerekiyordu. Bu arada rahip şu büyü-lü dizeleri okuyordu:

"Sarılık hastalığın güneşe kadar yükselsin. Seni kırmızı boğanın rengiyle örtüyoruz. Seni uzun bir süre kırmızı renklerle koruyoruz. İyileş ve sarı renkten kurtul."

Kırmızı renk ise, bedensel sistemi uyarmak, yeneden canlandırmak ve enerjiyle yüklemek için kullanılır. Bu nedenle letarji hastalığında ve depresyonların tedavisinde etkili olduğu sanılmaktadır.

Fakat çok sinirli insanlar için, kırmızı iyi bir renk değildir. Çünkü yoğun sinirsel bir heyecan durumu yaratabilir ve kan basıncını ar-

trabilir. Bu tür kişiler mavi ya da yeşil gibi yatıştırıcı, dinlendirici renklerle daha mutludurlar.

Eski Yunanlılar sarılık hastalığının renklerle tedavi edildiğine inanıyorlardı. Hasta, kaya çulluğu denilen bir kuşa uzun sürelerle bakardı. Bu kuşun büyük sarı renkte gözleri vardı ve bu nedenle bütün şikâyetleri ortadan kaldırdığı farz edilirdi.

Yunanlı tarihçi Plutark şunu söylüyor: "Hastalığı çekmesi ve ortadan kaldırması o kuşun doğasından gelmektedir. Bu doğal özellik de gözler aracılığıyla bir irmağın arkasıdır."

Sahipleri bu kuşları kullandırmak için çok büyük paralar istiyordu. Kötü amaçlı sarılık hastalarının ücretsiz tedavi olmalarını önlemek için bu kuşlar hep örtü altında muhafaza ediliyordu.

Tibet'teki lâmalara ve keşişlere göre, sarı renk her zaman için kutsallığı ve iyilikseverliği vurgular. Bu nedenle safran renginde cübeler giyerler.

Sarı renk eski çağlarda

aynı zamanda bilgeliğin rengiydi. Parlak altın sarısının ruhsal bir önemi vardı. Bu yüzden günümüzde dinsel törenlerde altın haçların ve kapların çok yaygın olduğunu görmekteyiz.

Sarı, korku ve endişeleri dağıtmada da kullanılır. Sarı nergis çiçekleriyle dolu bir tarla sıkıcı ve boğucu kış günlerinin artık geride kaldığını hatırlatır. Çevremizde bulunan sarı renkli nesnelere ruh hâlimizin yükselmesine yardım edebilir. Renklerle tedavide genellikle romatizma ve vücut ağrılarını iyileştirmede kullanılır.

Sarı ve kırmızı karışımı olan turuncu renk, yogilerin dediği gibi, enerjinin temelidir. Güneşin gücünü ve ısını temsil eder. Sinirsel rahatsızlıkları azaltmada çok önemlidir. Ayrıca hastalık sonrası iyileşmeyi de hızlandırır. Büyük bir ameliyat geçiren ya da çok uzun süren bir hastalık atlatan insanların kırmızı ya da turuncu renkleri özlediği belirtilmektedir.

Sarı ve mavinin birleşimi olan yeşil, her iki rengin

de tedavi edici özelliklerini taşır. Doğanın rengi olduğu için yeni hayatın sembolüdür. Hasta insanlar, iyileşmeleri için doğal yapının bol olduğu yerlere, özellikle memleketlerine gönderilirler. Yeşil rengin, hem zihne hem de bedene şifa veren özelliklere sahip olan kırsal kesimlerde çok yaygın olduğu bilinmektedir.

Mavi ile kırmızının karışımı olan mor renk, her zaman "krallıkların rengi" olarak bilinir. Çünkü kudret ve nüfuzun sembolüdür. Renklerle tedavi alanında ise, depresyonlarda ve yaşama isteği kaybolduğunda menekşe ve leylakların soluk renkleri büyük bir yarar sağlamaktadır.

Koyu menekşe ve çivit renkleri romatizma ve eklem rahatsızlıkları çekenlere çok iyi gelmektedir. Bu renklerdeki kırmızı eleman canlanmayı, mavi eleman ise sükûneti ve ruhsal yükselişi sağlamaktadır. ■

(Two Worlds
Ocak1994'den çev.:
Ayhan TOLAYBENK)

META FM 105.6

DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ...

Bilgi Çağının Radyosu

RUHSAL EVRİM ve ENTROPİ KAVRAMI

Entropi, Yunanca bir kökten geliyor; dönüşüm, değişim anlamına.

Kapalı bir sistemde belirli bir değişimi oluşturacak ısı miktarıyla, bu ısı miktarını sağlayacak sıcaklık seviyesi arasındaki orantı, sistemin entropisini gösterir.

Matematiksel bir ifade ile: $S = \frac{dQ}{T}$ 'dir.

S: Sistemin entropisi

dQ: Isı miktarının değişimi

T: Sıcaklık seviyesi.

Entropi, kavranması oldukça güç olan bir konudur. Çünkü oldukça soyut bir görünümde-dir. Ancak entropi ile bir sistemin hâlini belirtmek pekâlâ mümkün görülmektedir. Entropinin mutlak değeri bilinemez ama değişimleri ölçülebilir. Varılan sonuçlara göre bir sistemin entropisi devamlı artmalıdır. Buna göre evren olayları, daima entropinin artışına neden olacak bir yönde meydana çıkacaktır. Bir sistemin entropisini hesaparken, o sistemdeki elemanların entropilerinin toplamını bulmak gerekmektedir.

Entropi kavramına göre evren olayları, daima az olasılıktan çok olası hâllere yönelik bir yol üzerinde gelişmelidir. Buna göre, bir çeşit fiziksel kararlılığa doğru akmaktadır denebilir. Az olası hâller, yerlerini çok olası, kararlı bir hâle bırakmalıdır. Öyleyse entropi ile olasılıklar arasında bir bağ bulunmalıdır; bu bağ da bulunmuştur. Entropinin, olasılığın logaritmasıyla orantılı olduğu ifade edilmiştir. Entropi, bir sistemdeki rasgeleliğin değerini bize gösterir. Bu da kullanılacak etkin enerjinin belirlenmesi anlamına gelir. Gelişigüzeleliğin azalması yolundaki zorunlu yöneliş, her çeşit enerjinin kararlı bir denge hâline dönüşmesine neden olacaktır ki,

buna fizik ölüm denebilir.

Ayrıca görülmüştür ki, bir sistemin hâlinde herhangi bir değişim yapılmak istendiğinde, sistemin içinden, yapılmak istenen değişikliği önleyici yönden birtakım olaylar ortaya çıkar. (Le Chatelier-Braun kanunu)

Evrende yaşamlarını sürdüren canlılar da belirli bir yönde gelişmelerini sürdürmek zorundadırlar. Bu zorunluluğu, bilgi birikimi olarak niteleyebiliriz. Bilgi birikiminin gittikçe artması olgusunu, bir bakıma entropinin durmadan artışına benzetebiliriz. Varlıklar için evrim yolu nasıldır kaçınılmaz bir yazgı ise, fizik evrenin tüm olaylarında da entropinin artışının zorunlu olduğu görülmektedir. Fizik ortamda entropinin sonsuzlaşması, ruhsal evrimin sonsuz bilgi yolundaki sonsuz tasarruf gücüne erişebilmesiyle kıyaslanabilir; ama birinde ölümü simgeleyen hâl diğeri için sonsuzluğa uzanan bir güçleniş göstermektedir. ★

Bütün gelişmeler ve olayların yönelişi, belirli bir yolda ve yönde olmak zorundadır diyoruz; ancak sistem içinde oluşan ve mevcut hâli bozmamak yönündeki direnişler, bu düşünceyle uyumsuz gibi görünüyor. Aynı duruma, varlıkların yaşamları boyunca da rastlamaktayız. Evrim yolunda gelişmesi gereken yaşam olaylarında, bunlara karşı birtakım davranışlar, arzular ve yönelişler oluşmaktadır. Evrimi köstekliyormuş gibi görünen, özgür iradeye bağlı bu davranışları bir bakıma Le Chatelier'in prensibindeki direnişlere benzetebiliriz.

Evrimin durması veya tersine dönüşü, yaşam içinde dar boyutlarda olası gibi görünüyorsa da aslında evrim devamlı bir gelişim ve yükseliş içindedir. Tıpkı entropinin maksimum bir değere gitmesi gibi. Genel açıdan bakıldığında her şey, her düşünce ve davranış, hangi

yönde olursa olsun toplam değerlendirme içinde daima pozitif olmaktadır ve zorundadır. O hâlde her şey ve her yön gene de evrim içindir denebilir. Evrime uymaz yollara sapışlar boşuna enerji harcamalarına neden olacaktır. Böyle bir hâlin ıstırap kaynağını oluşturduğu görülüyor.

Madde sistemleri ne kadar direnirse direnirler, varlıklar özgür iradeleriyle evrim yollarından sapışı oluşturan yollara ne kadar girmek isterlerse istesinler, entropi artmasına devam edecek, varlıklar da evrim yolunda ilerlemekten kurtulamayacaklardır. Bunu evren ve evrimin yönlendiriliş yasası olarak kabullenmek gerekecektir.

Çok olası hâl, evrende enerji dağılımı yönünden bir homojeniteyi gösterir. Bu ise denge

hâli demektir. Hareketin, canlılığın bulunmadığını yani ölümü ifade eder. Madde evreni böyle bir sonuca doğru gidiyorsa, varlıklar âlemi evrim yolunda nereye gidiyor diye sormak gerek. Mutlak olgunluğa, tüm yasaları kullanma yetkisine sahip olmaya mı? Ama bunun olanaksız olduğunu bize, doğa yasalarının sonsuzluğu gösteriyor. O hâlde evrimin son bulacağı bir noktanın belirlenmesi söz konusu olamayacaktır.

Mutasavvurların 'vuslat'ı da (kavuşma) bu anlamda mümkün değildir.

Ebedî bir yaşam varlıklar için nasıl söz konusu ise madde evreni içinde de benzer bir düşünceye sahip olmamak, yeni bir görüşle mümkün olabilir.

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

5 TEMMUZ	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
12 TEMMUZ	Varlıkların Gelişiminde, Kurdukları Ortak Alanların Rolü	Nilüfer YILMAZ-Yıldray YILMAZ
19 TEMMUZ	Bilimlerin ve Dinlerin Birliği	Nurettin ERSOY
26 TEMMUZ	Bitkilerde Duyarlılık	Hülya ÖZGÜLER

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıfı Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

Kadıköy Kültür ve Sanat Merkezi'ndeki tadilat nedeniyle bu ay konferans verilemeyecektir.

İZMİR

25 TEMMUZ	Kendini Bilen Bütünü Bilir	Fulya DEMİREL
26 TEMMUZ	Eski Yaşamların Düşündürdükleri	Fulya DEMİREL

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17
Saat: 19.30-21.00

ANKARA

16 TEMMUZ	Devre Sonu Baskısı ve Değişim	Hayriye PEKİŞTİREN
-----------	-------------------------------------	--------------------

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46
Saat: 15.00-17.00

NOT: GİRİŞLER ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

SÜPTİL ENERJİLER

William A. TILLER

GELENEKSEL bilim dallarıyla, günümüze kadar, evrende işler hâlde bulunan dört kuvveti keşfetmiş durumdayız. Evrende gözlemlenebilen bütün olayları bu kuvvetlerle açıklamaya çalışıyoruz. Bunlar **güçlü nükleer kuvvet, zayıf nükleer kuvvet, elektromanyetik kuvvet ve yerçekimsel kuvvettir**. Elbette bu kuvvetlerin herhangi biriyle bağlantılı olan enerjiler, o belli kuvvetin bütünleşik parçalarından ibarettir. Ancak uzun süreden beri, elimizde öylesine deneysel veriler oluştu ki, bunlara bu dört kuvvetle açıklık getirilemiyor. Tatmin edici bir açıklama için bunlara "**süptil**" enerjiler diyoruz. Bugün bildiğimiz ve kabul ettiğimiz dört temel kuvvetin ötesindeki olayları açıklamak için gereken enerjiler bu süptil enerjilerdir.

SÜPTİL ENERJİ MANTIĞINA İHTİYAÇ DUYSAN ANORMAL FENOMENLER

Bu son on yıla kadar, tıp ve bilim canlı organizmaların aşağıdaki tepkime dizisi aracılığıyla işler hâlde olduğunu kabul ediyordu:

Fonksiyon $\rightleftharpoons$ Fizik yapı $\rightleftharpoons$ Kimya $\rightleftharpoons$ Elektrik ve Manyetik Alanlar (1)

Organizma uygun bir şekilde çalışmadığı zaman yapılan şey, kimyasal dengesizliklerin yarattığı sistemde ve fizik yapıdaki arızalarda kusur bulmaktır. Son zamanlarda, beyindeki belirli noktalar arasın-

da bulunan küçük elektrik akımlarının, belirli beyin uyarıcı kimyasal maddelerin yaptığı gibi, aynı davranışsal değişimlere yol açtığını bulduk. Bazı araştırmacılar da, düşük genlikli doğru akımların uyarılarının, hücreleri yenileştirdiğini, dokuların kendi kendilerini onarmasını sağladığını ve kırıkları hızla iyileştirdiğini keşfettiler.

(1) no'lu denklemden açıkça görülen eksiklik, hiçbir zihinsel etkiyi hesaba katmamasıdır. İpnoz altında olan bir insan bedenini, şuursuz bir düşünce/fizik yapı bağlantısını gösteren çok büyük başarılar elde etmiştir. Aikido, Zen ya da Yoga uygulamalarında ise, zihinsel disiplin ile bedenin fonksiyonu arasında şuurlu bir bağlantıyı görmekteyiz. Modern psikoterapi belirli ilaç tedavilerinin, zihinsel durumları harekete geçirdiğini, belirli zihinsel tedavilerin de belirli kimyasal durumları etkilediğini göstermektedir. Biyogeribesleme (biofeedback) teknikleri, yönlendirilmiş zihnin, sadece deri ısısı, ağrı gibi değişik otonom beden fonksiyonlarını kontrol etmekle kalmadığını, aynı zamanda bedeni de onardığını kanıtlamaktadır. Ayrıca zihinsel niyetle yönetilen bir bedenden bir enerjinin yayıldığını belirleyen bir âlet de yapılmıştır. Tüm bunların ardından, denkleminizde süptil enerji olarak zihni koymamız gerekmektedir:

(2)

Fonksiyon $\rightleftharpoons$ Fizik yapı $\rightleftharpoons$ Kimya $\rightleftharpoons$ Elektrik ve Manyetik Alanlar $\rightleftharpoons$ Zihin

Uzaktan gözlemlenmeye ilgili deneyler şunları göstermiştir bize: İnsanlar, kendilerinden kilometrelerce uzaktaki nesnelere algılayıp kesin hatlarıyla tasvir edebilir. Enlem ve boylamı kendilerine verildiğinde,

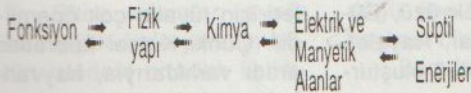
dünya üzerinde herhangi bir bölgeyi tasvir edebilirler. Belirli bir insana konsantre olup, o insanın gözleri aracılığıyla uzaktaki bir yeri gözleyebilirler. Hatta oradaki olan biteni anlatabilirler. Dahası, bu teknikler kullanılarak gelecekteki zaman koordinatlarına ulaşılabilir. Yani gördüğümüz gibi, zaman-mekân anlayışımıza ait ciddi sorulara neden olan zihinsel faaliyetler söz konusudur. Muhakkak ki ortada bazı süptil enerji bağlantısı mevcuttur.

Motoyama, psişik yetenekler sergileyen birisiyle, normal sıradan birisini ayrı odalara yerleştirdi. Odalar birbirinden uzaktı ve duvarları kurşun levhayla kaplanmıştı. Motoyama, süjenin bedensel fonksiyonlarını gözlemlerken, psişik olan kişinin zihnini diğerine konsantre etti. Bu yoğunlaşma süresi boyunca süjenin nabzında, kan akışında ve solunum hızında önemli değişiklikler saptandı. Görünüşte her iki oda da fizik enerjinin geçişine çok iyi derecede kapatılmışsa da, sebep/sonuç ilişkisi gereği ortada bir ya da daha fazla süptil enerji mevcut gibi. Burada uzaktan gözleme olayıyla birlikte, psikokinetik bir etki de görülmektedir.

Karagulla, durugörü medyomlarını hastaların çevresindeki "auraya ait" alanları gözlemlenmede ve onların bedensel ve zihinsel sağlık durumlarını tasvir etmede kullandı. Aurik alanlar medyumun gözüne, bedenden çıkan farklı renklere sahip ışık şekilleri olarak gözükmektedir. Bazı medyomlar bu şekilleri gözleri kapalıyken ya da zifiri karanlıktayken bile algılayabilir. Bu şekiller fizik ışıktan oluşmadığı için günümüz teknikleriyle fotoğrafları çekilememektedir.

Sonuç olarak, eldeki deneysel bilgiler gereği 2 no'lu denklemi şöyle değiştirmemiz gerekecektir:

(3)

Buradaki süptil kelimesi ruhsal, mental, duygusal vb. anlamındadır.

Süptil alanlar ya da enerjiler terimiyle, zayıf alanlar ya da enerjiler akla gelmemelidir. Einstein'ı yorumlamak gerekirse, "Tanrı Süptildir." tabiri Tanrı'nın zayıf olduğunu belirtmemektedir. Bugünkü insanî tecrübelerin çoğunda, süptil alanlar bizim fizik alanlarımızla normal olarak çok zayıf bir şekilde bağlantı hâlinindedir. Bu yüzden genellikle küçük etkilerini görmekteyiz. Ancak uygun şartlar altında bağlantıları çok güçlü olabilir ve kütleli etkiler gerçekleşebilir. Öyle sanıyoruz ki, geleceğin bu alandaki teknolojileri bu gizli enerjiyi açık hâle getirecek, bugün bildiğimizden çok daha fazla yerde kullanıma sokacaktır.

Sadece deneysel bir temele sahip olan kuantum mekaniği madde ile evrende var olan diğer her şey arasındaki etkileşimi ele almaktadır. En basit düzeyde, bu madde ile boşluk durumu arasındaki etkileşim demektir. Günümüz biliminde boşluk; denklemleri dalga mekaniği ve özel rölativiteye uyan sistemin en düşük enerji durumu olarak tasvir edilir. Bazı varsayımlara göre de sadece parçacıklardan oluşan enerji durumları değil, aynı zamanda negatif enerjiyle yüklü parçacıkların varlığı söz konusudur. Bu negatif enerji durumları fizik dışıdır ve bu yüzden bugünkü âletlerle gözlenemez. Ancak yine de negatif enerji durumları yeterli enerjiyle uyarıldığında, parçacıklar pozitif enerji durumlarına geçebilir ve gerçek hâle gelebilir. Geride kalan boşluklar ise antiparçacıklardır. Bu yüzden kendimizi, gizli (gözlenemeyen) parçacıklar denizinde yaşamakta olduğumuzu imajine edebiliriz. Bugüne kadar yapılan deneylerde, fiziğin bildiği bütün parçacıklar için, deneysel olarak antiparçacıklar da bulunmuştur.

Son 30-40 yıl içinde sıfır noktasındaki boşluk durumuyla ilgili yüzlerce yazı yayınlanmış olmasına rağmen, birçok fizikçinin, kimyacının, biyoloğun ve mühendisin, maddedeki bu sıfır durumunun yapısına ait çok az bilgisi vardır. Temelde boşluk bugün, dalga fonksiyonlarından oluşmuş ve

Devamı S.46'da

KUZEY AMERİKA KIZILDERİLİLERİNDE ŞİFACILIK

Joyce COOPER

ILKEL kültürler arasında en gelişmiş olarak bilineni hiç şüphesiz Kuzey Amerika Kızılderilileridir. Özellikle şifacılık teknikleri ve ruhsal güçleri her zaman için insanlığın yararına kullanılmıştır.

Karaayak kabilesinin inanişına göre, "Zamanın başlangıcında Napi (Yaşlı Adam) dünyayı ve içindeki her şeyi yarattı. Doğudan batıya seyahat ederken, dünyanın olması için çamur dağıttı. Kuzeyden güneye giderken de kuşları, kara hayvanlarını ve insanları yarattı. Her şeyi yarattıktan sonra ise, bütün yaratılmışlara ruhundan ruh verdi."

Bir Yüce Varlığa ya da Büyük Ruh'a olan bu inanç Kızılderili kabilelerinin dinsel temelini oluşturmaktadır. Bu ayrıca "Kutsal Kudret" olarak da tasvir ediliyor, ki hiçbir şey O'nsuz olamaz. Napi ya da Yaşlı Adam bazen güneş ile ifade edilmiştir. Şeyen kabilesi bütün hayatın "Büyük Sır Dolu Varlık"tan geldiğine inanırken,

Siular da Yüce Kudret'e "Büyük Şifacı" demektedir.

İlke basittir: Bütün yaradılış tek bir kaynağa bağlıdır. Bu kaynaktan gelişmiş ve kudretli ruhsal güçler çıkmıştır. Bunlar da Kızılderililerin dünyasını kontrol etmektedir. "Kutsal Kudretler" normal anlayışlarımızın çok ötesindedir. Fakat insanoğlu bunları çağırabilir, toplumun iyiliği ve insanların sağlığı için de kullanabilir.

Her canlı ya da cansız nesne bir varlığa ya da ruha verilmiştir. Bu yüzden hem fiziksel hem de ruhsal boyutta varlıklarını sürdürürler. Her varlık Kutsal Kudretler tarafından gözlenir. Bu kudretlerin ayrı ve farklı sorumlulukları vardır. Ve koruma altına aldıkları insanlar, hayvanlar ve bitkilerle ifade edilirler.

Karga kabilesi bu kudretleri iki sınıfa ayırmıştır. "Yeryüzü Kudretleri"ni Rüzgâr, Su, Ateş ve Toprak oluşturmaktadır, ki bunlara bitkiler, kayalar ve yaşayan insan da dahildir. "Ateşsiz Olanları" ise Gökyüzü, Güneş, Ay, Yıldızlar, Hayaletler ve Gökgürültüsü oluşturmaktadır.

Şeyen kabilesine göre

bu kudretlerden biri "Yukarıda Dinleyenler"dir. Bunlar güneş tarafından yönetilir ve erilliği temsil eder. Diğeri ise "Aşağıda Dinleyenler"dir. Yeryüzü tarafından yönetilir ve dişiliği temsil eder.

Siuların Büyük Şifacı'sının dört kudreti vardır Güneş, Gökyüzü, Yeryüzü ve Kaya. Her birinin de bağlı olduğu bir gücü ya da "ruha benzeyeni" vardır. Güneş cesaret, dayanıklılık, cömertlik ve sadakat değerlerini, ayrıca "ruha benzeyeni" ile de insanların hareket ve ihtiraslarını yönetir. Gökyüzü bilgeliğin, şifacılığın ve büyüünün ardındaki itici güçtür. Onun "ruha benzeyeni" ise, insanları hayatları boyunca ve ölüm sırasında takip eden bir gölgedir. Yeryüzü, Kaya dışında "Her Şeyin Anası"dır. Onun ruha benzeyeni Rüzgârdır. Kaya otoriteyi, sürekliliği temsil eder. Onun ruha benzeyeni ise insanları hayvanlardan ayıran kudrettir.

Bütün Kızılderili kabileleri için rüyalar çok önemlidir. Çünkü Kutsal kudretler aracı varlıklarıyla, hayvanlarla ya da kuşlarla rüyaların içinde konuşur. Bu rüyaları

yorumlayabilecek kadar zeki olanlar, özel güçlerle donanmış farz edilirler. Bu nedenle toplum içinde şerefli pozisyonlara sahiptirler.

Bütün kabileyi ilgilendiren konularda şamanlara ya da şifacılar danışılır. Şefler, avlanma veya kampın taşınması zamanlarını onların tavsiyelerine uyararak belirlerler. Hava durumunu etkilemek için ayinler düzenlenir. Ayrıca hastaları tedavi etmek için de bu insanlara başvurulur.

Birçok kabiledede geçerli olan inanca göre, hastalıklar kötü ruhların etkisiyle ortaya çıkar. "Canın kaybının" bir sonucudur. Bu durumda şaman astral olarak ruhlara âlemine gider ve can'ı hapis eden ruhlardan onu kurtarır. Böylece tedavi gerçekleşir. Fakat can "Ebedî Ölümler Diyarında" ise, hasta ölür.

Shoshone kabilesinin şifacısı Şef Gürleyen Gökğürültüsü'nün, yaraları anında iyileştirdiği öne sürülmektedir. Texas'taki bilim adamları konuyla ilgilenerken araştırmalarına başlamışlardır. Bir defasında bu şamandan, kötü bir kaza geçirip bacağı ağır yaralanan birisini iyileştirmesi istenmişti. Gürleyen Gökğürültüsü ağzını yaraya dayayarak birkaç dakika emmiştir. Daha sonra da hemen dışarı çıkarak yarayı kusmuştur.

Bilim adamları ayağı incelediklerinde yaranın bütün izlerinin ortadan kalktı-

ğını görmüşlerdir. Ayaktaki et gayet sağlıklı görünmektedir. Bu fenomen için hiçbir açıklama getirilememiştir.

19 yy'da Güney Carolina eyaletinde valilik yapan John Lawson, bu tür şifacılığa canlı bir örnek sunmaktadır. Olay Seneca kabilesinde geçmektedir. Vali, şifacı şamanı "büyücü" diye adlandırıyor.

"Hasta, bir hasırın üzerinde çırılçıplak yatıyordu. Şifacı sessiz bir şekilde bazı kelimeler mırıldandı. Daha sonra hastanın göbeğini kokladı. Şifa amacıyla çingiraklı yılan dişinden yapılmış bir çakmaktaşıyla da bazen hastayı korkutuyordu. Yarayı emmeye başladı. Ağzını kan ve irinle doldurduktan sonra bir kâseye tükürüyordu. Daha sonra yine mırıldanmaya başladı. Bu arada pelerinleri kesiyordu. Tam bir vecd hâline geçmişti. Dışarıdan bakan birisi onun şırdırması olduğunu düşünebilirdi. Arada bir hastanın yaralı yerini emip duruyordu. Her yanı ter damlası içinde kalmıştı. O kadar güçten düşmüştü ki bir kelime bile mırıldanamıyordu. Bu süre içinde hasta tam bir işkence altındaydı sanki. Sonunda şifacı işini bitirdi."

Bu aşamada şifacı, hastanın arkadaşlarına hastanın yaşayacağını veya öleceğini söyler. Ayini bekleyen birisi hastalıklı kanı alır ve toprağa gömer. Gömüldüğü yeri ise kendisinden başkası bilmez.

Bazı kabilelerde ayinle-

ri yöneten şaman ile hastalığı tedavi edecek güce sahip olan "doktor" arasında fark vardır. Doktorlar şifa sırasında Kutsal Kudretlere ait ruhsal kuş ve hayvan şeklindeki habercilerden yardım alır.

Sanapia adındaki bir Komançi şifacı kadın, hastalıkları şöyle tanımlıyor: "Sağlıklı bir bedende, bütün organlar arasında bir denge ve sükûnet vardır. O dengeyi bozacak bir şey olursa, hastalık başlar. Hızlı ve hatalı davranışlar insan bedeni için tehlikelidir. Bedende hatalı bir şekilde hareket eden bir şey bir bölgenin şişmesine sebep olur. Bu şişmiş bölge zehirli bir sıvı üretir. O sıvıyı bedenden atarsanız hastalığı da iyileştirirsiniz. Hastalığın sebebi, olağanüstü bir potansiyele sahip şifacılar tarafından yok edilir."

19. yy'daki Kızılderili şifacıların en ünlülerinden biri, Haida kabilesindeki Manquilineia'dır. Bu kabile Kanada'nın açıklarındaki Kraliçe Adaları'nda bulunuyordu. Adaları 1816 yılında ziyaret eden bir İngiliz ticaret gemisi bu adamın gerçekleştirdiği inanılmaz tedavi olaylarıyla dönmüştü ülkesine. Manquilineia hem tedavi edebiliyor hem de büyük bir başarıyla teşhis de koyabiliyordu.

Davullar tekdüze bir ritimle çalarken transa geçiyordu. Bu durumdayken, ellerini hasta Kızılderilinin bedeninde dolaştırıyordu.

Hastalıklı bölge olarak tanımladığı noktaya ulaştığında, oradaki eti yoğuruyor ve bastırıyordu. Sonunda elini bedenine içine sokuyor ve kanlı bir "tümörü" dışarı çıkartıyordu.

Hastalıklı nesne alındıktan sonra, Manquilineia görülmeyen güçler tarafından şiddetli bir biçimde yere fırlatılıyordu. Artık hasta ayağa kalkabilir ve tamamen iyileşmiş bir hâlde dışarı çıkabilirdi. Bu olay, günümüzde Filipinler ve Brezilya'daki şifacıların yaptığı "psşik ameliyatlar"ın ilk örneklerindendir.

Ruhsal obsesyon tedavisine ait çok çarpıcı bir örnek de Teğmen Harold Waite tarafından nakledilmiştir. Bu subay, altı gemi mürettebatı ile birlikte bir "şeytan çıkarma" ayinine katılmıştır.

Burada şaman yine transa geçmiş ve davulların ritmine uygun olarak yavaşça mırıldanmaya başlamış-

tir. Çok uzun bir aradan sonra obsesyona uğramış olan Kızılderili ayağa kalkmış ve şiddetli bir şekilde sarsılmaya başlamıştır.

Waite ve mürettebatının öne sürdüklerine göre, Kızılderili'nin sırtına yapışmış gri bir şekli hepsi görmüşler. Çadırın çevresinde hırıltılar ve gırtlaktan gelmesine güdültüler duyulmuş. Birkaç küçük obje de etrafta uçmuş. Böylece "şeytan çıkarma" işlemi başarıyla tamamlanmış. Waite'in bizat kendi gözleriyle tanık olduğu bu olayda, son derece acayip olan bu gri şekil dağılmış ve çılgık dolu seslerle kaybolmuş. Beş saat süren bu işlem sırasında Manquilineia son derece yorulmuş.

Kuzey Amerika'da beyaz adamın ortaya çıkışı şamanların gücünün ve şifacılık alanındaki güvenilirliklerinin azalmasını müjdeliyordu. Fakat bunda, beyaz

adamın Tanrısının herhangi bir rolü yoktu. Bu topraklara yeni yerleşenler Avrupa'dan yeni hastalık çeşitleri getirmişlerdi. Kızılderililer bu çeşitleri hiç tanımadıklarından dolayı, onlara karşı herhangi bir direnç de geliştirmemişlerdi. Çiçek, kızamık, grip ve frengi onların ölüm çanlarını çalıyordu, 1890'a kadar binlerce insan öldü. Bazen bütün bir kabile yok oluyordu.

Şamanların gücü yeni hastalıkları tedavi edecek kadar fazla değildi. Önerilebilen tek koruma yöntemi, beyaz doktorlar tarafından üretilen aşılardı. Birbiri ardından gelen Kızılderili nesli ancak Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, hatta 1930'larda daha büyük bir bağımsızlık kazandı. Elbette beyaz adamın "ilâçlarının" sayesinde... Ve kabilelerin nüfusları bir defa daha artmaya başladı. ■

(Two Worlds, Ocak 1994)

SÜPTİL ENERJİLER Baştarafı S.42'de

inanılmaz ölçüde zararlı parazitlere sahip kuantum düzeyindeki sonsuz enerjiden meydana gelen kaotik bir deniz olarak görülmektedir. Bu kaotik gizli parçacık denizi ile fizik madde arasında bir etkileşim vardır.

SONUÇ

Süptil enerjiler; "boşluk" düzeyinde, negatif enerji hâlinde, kaotik bir deniz olarak fonksiyon gördükleri için doğrudan görülemeyen, fakat yine de gerçek olan ener-

jilerdir. Sadece aradaki bir dönüştürücü aracılığıyla, şu anki insan durumu için gözlenebilir bir hâle getirilebilirler. Bugün için bu dönüştürücüler birinci ölçüde canlı sistemlerdir. Bu canlı sistemler, bu fizik evrende işleyen dört kuvvete ait kabul edilmiş bilimsel modellere dayanarak açıklanamayan ama deneysel olarak gözlenmiş birsürü olayın sebebinin açıklanmaktadır ■

(Journal Scientific Exploration ,
Sonbahar 1993'den çeviren Ayhan Tolaybenk)

OKURLARIMIZA DUYURU

Maliyet artışları nedeniyle,
Haziran 1994'den itibaren
Dergimizin fiyatı 25.000 TL. olmuştur.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 116

23.2.1968

VİCDAN

"Şüphesiz, varlıkların tekâmülleri için gerekli olan her türlü tedbir ve açık şuur onlarda vardır. İnsan kendi devresinin icapları olarak bilmesi gereken hakikatleri kapalı ve remzî tarzda alır. Sizin yolunuzun sizlere bahşettiği en büyük nimet, asırlardan beri tomurcuklanmamış bir şuurun bir türlü neşvü-
ma bulmadığı bir zamanda iyi beslenmenizdir. Şunu iyice tespit ediniz ki, insanların içinde Yüksek Ruhî Plânların derin bir noktası vardır. Bu derin nokta ile, bu Yüksek Plânlar devamlı irtibat hâlinde bulunurlar. Bu irtibatın sayesinde ki, insanlar, doğruyu yakalayabilme hassasını, yani vicdanı bilebilirler.

Vicdan sizdeki İdareci bir Plânın mânâ ve gagesini tefrik eden ve onu izleyen bir müşirdir. Bundan böyle, bilesiniz ki, vicdanınız sizde yığınak yapmış bir maksat, bir gaye ve bir aksiyondur. Bütün doğruluk, bütün yükseklik, bütün sehavet ve bütün sevgilerin, gaye olarak Ruhî Plânınızın ve bütün içinde bulunduğunuz kâinat sisteminin mânâ ve gagesine hizmet etmek için sizlerde vicdan teşekkül etmiştir. Buna kısaca çok sathî ve değişik mânâlarda olmak üzere İlâhî Murat dediniz. İlâhiliği de, Murat oluşu da doğrudur, fakat anlayışınız dardır."

SÖZLÜK

Remzî: Simgesel

Hassa: Bir kimseye özgü olan durum

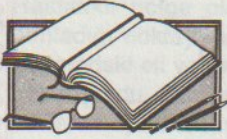
Müşir: Haber veren, işaret eden

Sathî: Yüzeysel

Neşvünema: Büyüme, gelişme

Tefrik etmek: Ayırmak

Sehavet: Cömertlik

KİTAPLAR ARASINDA

RENKLERLE TEDAVİ

Kitabın Adı/Özgün Adı

Renklerle Tedavi

Colour Healing

Yazarı ve Türkçesi

Mary ANDERSON

Aron KÜÇÜKMATALON

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

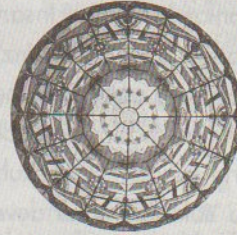
88 Sayfa, 1991 Fiyatı: 70.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Mary ANDERSON

renklerle
Tedavi

İnsanlar arasında renklerden etkilenmeyen yok gibidir. Mavi bir gökyüzü, yemyeşil bir orman ya da kırlarda yeni açmış çiçeklerin renklerinden etkilenmemek mümkün mü? Ayrıca dolunayın yeryüzüne yansıttığı renk dalgaları kimimizde olumlu, kimimizde olumsuz etkiler yaratır.

Bilimsel yöntemlerle elde edilen bilgilere göre her renk, varlık âleminde var olan her şey gibi, belirli bir titreşim frekansı taşır. Kişi sağlıklıyken bedensel titreşimler, dolayısıyla renkleri dengededir. Hastalık hâlindeyken ise bu özgün titreşimlerde sapmalar baş gösterir. İşte bu sapmaları yeniden kararlı duruma getirmek için, tıbbî tedavide, yayınladıkları titreşim frekansları aracılığıyla renkler kullanılır. Tedavilerde ise

doğru tonda ve doğru yerlere oturmuş renklerin olması gereklidir.

Biraz sabırlı bir çalışmayla renkler zihinde canlandırılabilir. Bu yaratılmış imajları kendi kendinize tedavide kullanabilir ya da onları hasta insanlara yollayabilirsiniz. Her rengin ne gibi özelliklere sahip olduğunu, hangi amaçlarla kullanılabileceğini öğreneceksiniz.

Kitabın başlıca konuları arasında; Aura, Şakralar ve Süptil Bedenler, Yedi Ana Işın, Teşhis ve Tedavi, Sık Rastlanan Hastalıklar için Faydalı Renkler, Sayılar ve Müzik Sayesinde Sağlık ve Renklerin Genel Etkileri bulunmaktadır. Kitap, bu konuda araştırmaya girişebilecekler için ciddi bir başvuru kaynağıdır.